

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF) YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

CUNTA'NIN "EKONOMİK İSTİKRAR" PLANI

DAHA YOĞUN SÖMÜRÜ, TALAN, VURGUN PLANIDIR

Geçen ay faşist cunta hükümetinin başbakanı Ulusu radyo ve televizyonda bir konuşma yaparak, hükümetin "4 aylık icraatı" konusunda bilgi verdi. Ulusu konuşmasında önce cuntanın "anarşiye karşı mücadelede" kazandığı başarıları(!) övdü. O, ha kim sınıfların "anarşiye karşı mücadele" adını verdikleri sınıf mücadelesini faşist zorbalıkla ve demogoji ile bastırma- da kazandıkları "başarılarla" övünürken verdiği rakamlar, cuntanın gerçekte kime karşı olduğunu açık bir şekilde belgeliyordu. Ulusu'nun verdiği rakamlara göre; 12 Eylül'den bu yana tutuklananların %80 i "silahlı guruplara"(yani devrimcilere); %10 u "sağ guruplara"(yani silahlı sivil faşist çetelere) mensuptu. Bu rakamlar çok açık bir şekilde cuntanın "tarafsızlık" masalının gerçek yüzünü; "sağ"dan ya pılan tutuklamaların, esasta hakim sınıfların "ayıbını örtmek için incir yaprağı" görevini yaptığını gösteriyordu. Cunta kendini "sol"cu gören ve gösteren bir dizi yarı aydının iddia ettiği gibi, "hem sağ, hem sol terör"e karşı değildi. Cunta gerçekte, halktan yana olan, ilerici olan, devrimci olan herkesin ve her şeyin düşmanı idi ve düşmanıdır. Emperyalizmin ve onun ülkemizdeki uşaklarının cuntasının görevi; ülkemizde sınıf mücadelesini kan ve ateşle bastırmak, her türlü halk hareketini ezmek, her türlü halk muhalefeti susturmak; Türkiye'yi emperyalizm ve uşakları için bir sömürü ve vurgun cenneti haline getirmektir. Onlar, işte bunun için halka ve halkın ilerici, devrimci örgütlerine saldırmaktadırlar. Cunta bu görevi başarı ile yerine getirebilmek için ülkemizde bir anda bütün kamu oyunu karşısına almamak; en azından bir bölümünü yanına almak; bir bölümünü tarafsızlaştırmak zorunda idi. Bunun için de "tarafsız" görünmek zorunda idi. Kamu oyuna şirin gö-

rünmek için "sağ ve sol terör" demogojisi ni yoğunlaştırdı. Ve kafatasçı faşist MHP ile, fanatik dinci MSP de belli ölçülerde cuntanın saldırı hedefleri arasına alındı. Bunu gören bir dizi aydın, cuntanın oyununa gelerek, onun tarafsızlığına övgüler düzmeye başladı. Bunların bir bölümü hala övgü düzmeye devam ediyorlar. Cuntanın verdiği rakamlarla da, cuntanın gerçek niyeti hakkında hala uyanmayanlar, ancak cunta saldırı hedeflerini genişlettiğinde deyim yerinde ise "sıra kendilerine geldiğinde" uyanacaklardır. Ama o zaman çok geç olacaktır. Cunta, yerini sağlamlaştırdıkça, saldırı hedefini genişletmektedir. Bu genişletme, şimdilik yurtdışında bulunan bir dizi şarkıcının "vatandaşlıktan atılma" tehditi ile Türkiye'ye dönme ve teslim olma çağrısına kadar varmıştır. Ve kuşkusuz bu noktada durmayacak, daha da genişleyecektir. Çünkü bu faşist cuntanın en küçük bir eleştiriye dahi tahammülü yoktur, olamaz.

Ulus, televizyon ve radyoda yaptığı konuşmasında, daha sonra uzun uzadıya "ekonomik istikrar planı" üzerine bilgi verdi. Bu "plan" hakim sınıfların uzun yıllardır özlemini çektikleri; ama halkın direnişi sonucu bir türlü uygulayamadıkları plandır.

Bu "plan"ın temeli, son MC hükümeti döneminde ünlü "24 Ocak Kararları" ile atılmıştır. "Plan", "serbest piyasa ekonomisi" denen vurgun, talan sisteminin bütün kuralları ile işletilmesi planıdır.

Sermaye sahiplerinin önündeki her türlü "bürokratik" engel kaldırılacak, "büyük balığın küçük balığı yuttuğu" piyasa ekonomisinin "doğal" kanunları işletilecektir.

İşte bu düşünce temelinde 24 Ocaktan bu yana bir dizi tedbir alınmıştır. Mesela banka faiz hadleri serbest bırakılmış, bankalar arası ve bankerler arası rekabet sonucu, bir yıllık vadeli mevduatın faiz naddi bir yılda %15 den %55 e fırlamıştır

Bu tanklar da sökmeyecek...

Bu faiz haddi, bankaların resmen verdiklerini ilan ettikleri faiz haddidir. Bankalar gerçekte "ikili görüşmeler" usulu ile %55 in çok üzerinde faiz de vermektedirler. Faiz hadlerinin bunca yükselmesi bankalardan az miktarda kredi alan küçük esnafın, orta köylülerin-faiz ana paradan fazla tuttuğu için- iflasına yol açmaktadır. Bu arada, banka sermayesi ile iç içe girmiş bir dizi bankayı kontrol eden büyük kompradorlar ve toprak ağaları, küçük tasarrufları da kasalarına akıtarak, para ticareti ile milyarlarına, yeni milyarlar katmaktadır.

Cunta, bu vurgun sisteminin daha iyi yürütmesi için, vergi kanunlarını da gözden geçirmiş, vergi kanunları "vergi adaleti" adına yeniden düzenlenmiştir. Vergi adaleti, dar gelirli olan vergi yükünü azaltma, devlet harcamalarına herkesin gücü oranında katılması palavraları ile; dar gelirli olanı ezme yönelik yeni vergi kanunları çıkartılmıştır. Memur ve işçilerin vergi yükü azaltılmamış, tersine artırılmıştır. Küçük esnaf için-vergi kakacağı lığını önleme adına-defter tutma mecburiyeti getirilmiştir. Avukat doktor gibi serbest meslek sahiplerine hiç kazanmasalar da peşin vergi sistemi getirilmiştir. Yoksul ve az topraklı köylülerin vergi yükü arttırılmış, hayvan vergisi ile yoksulların beli biraz daha bükülmüştür. Vergi kanunlarında yapılan değişiklikler de aynı faiz hadlerinin serbest bırakılması gibi; yoksulların daha yoksullaşması; orta tabakaların yok olması; büyüklerin daha da büyümesine hizmet etmektedir.

Hakim sınıfların bu "ekonomik tedbirleri"ni hayata geçirmek için "iş barışına" ihtiyaçları vardır. Halkın bu tedbirlere karşı direnmesi halinde bu tedbirlerin uygulanma imkanı zorlaşacaktır. İşte bu yüzden Ulusu yaptığı konuşmada özellikle bu sorun üzerinde durdu. Kendileri için "ücretin kutsal" olduğunu "ancak işçi haklarını bahane ederek bir takım siyasi amaçlarla toplum düzeninin bozulmasına teşebbüs edilmesine asla müsaade etmeyecekleri"ni açıkladı. Cuntanın işçi hakları hakkın

Devamı 2.sayfada

CUNTANIN

ASKERİ TATBİKATLARI EMEKÇİ HALKA SALDIRIDIR

"Cumhuriyet Fazilettir 81" tatbikatını izleyen faşist generaller çetesi

Askeri faşist cunta arda arkası gelmeyen askeri tatbikatlarıyla halkımıza saldırısına devam ediyor. Onlar, ta kipçisi oldukları Mustafa Kemal'e ait sözlerden esimlene rek isim veriyorlar.

"cumhuriyet Fazilettir 81 tatbikatı adını Mustafa Kemal'in "Cumhuriyet Faziletti Ahlakiyeye müstenid bir idaredir. Cumhuriyet Fazilettir" sözlerinden alıyor.. O faziletli Cumhuriyet ki; Türkiye li emekçi halka zam, zulüm, iş kenceden başka bir şey getir memiş.

Devamı 2.sayfada

**12 MARTLAR HALKIMIZIN DEVRİMCİ
MÜCADELESİNİ DURDURAMADI
12 EYLÜLLER DE DURDURAMAYACAK!**

EMPERYALİSTLERİN " İNSAN HAKLARI " RAPORLARI DA GERÇEKLERİ GİZLEYEMEZ !

12 Eylül'den sonra Türkiye'de durumu inceleyen ve araştıran(!) bir rapor ABD Kongresine sunuldu. "İnsan hakları" raporu olarak bildirilen, Carter döneminde hazırlanan bu raporda Türkiye'de işkence yapıldığı hakkındaki iddialarda araştırılmış(?) Ve tabii ki "sistemli ve yaygın işkence iddiaları konusunda kanıt yok" diye bir sonuç çıkarılmıştır. Raporda bu konuda şöyle denmektedir :

" 12 Eylül'den sonra da polislerin sert davrandığı yolunda bilgiler verilmiştir. Askerlerin yönetimi ele almasından sonra uygulanan toplu tutuklamalar sırasında ya da bunu takiben bazı işkence olayları görüldüğü iddia edilmiştir. Zalimane davranışın ve işkencenin yaygın ve sistemli olduğu ya da politik nedenlerle göz yumulduğu konusunda bir kanıt yoktur. Böyle davranışlara yönetim karşı çıkmaktadır. Sanıkların ölümü ile sonuçlanan olaylar nedeniyle yeni yönetim bazı polis ve görevlileri tutuklamıştır."

Cuntanın efendisi ABD emperyalist burjuvazisinin denetiminde çıkan bu rapor cuntayı bayağı rahatlattı. Hakim sınıfların ünlü borazanı "Hürriyet" gazetesi bu rahatlamayı habere büyük yer vererek gösterdi. Böylelikle emperyalistlerle emperyalist uşakların el ele vermişliklerinin bir kanıtı daha sergilenirken, netice

İŞKENCEDE

Aralık ayı içinde tutuklanan hakkında bir dizi asılsız suçlamalar ortaya sürülen devrimci baci Feride Oymak hala işkencede...

de yine kendi kendilerini kandırdılar. Ama biri kandıramazlar. Bizler, işkence iddialarına karşı göstermelik soruşturma açmalar kesinlikle inanmıyoruz. Yaşadığımız bir yığın olay bizlere her geçen gün bu tip raporların gerçek birer sahtekarlık belgesi olduğunu gösteriyor.

Baştarafı 1.sayfada

direnış

Askeri faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı devrimciler bir yandan korunma ya çalışırken diğer yandan faşist generallerin çetesinin en azgın saldırılarının da hi devrimci mücadeleyi tamamen durduramayacağını gösteren az da olsa eylemlere girişiyorlar.

Bu eylemlerin bir örneği, 6 Şubat'ta Etiler'de Emniyet Müdür muavini Mahmut Dikler ve koruma polisi Turgut Ergülen'in devrimciler tarafından öldürülmesidir. Bu olaylar karşısında devrimci mücadeleyi bütünüyle bastıramadıklarını gören hakim sınıflar daha da azgınlaşıyorlar. Cuntanın içişleri bakanı olayda yaralanan polisleri "geçmiş olsun" demeye gittiğinde şunları söylüyor: "Hainler döküntülerine moral vermek, başarısını gururla izlediğimiz polisimize belki de gözdağı vermek maksadını gütmüş olabilirler. Hainler yaptıklarına pişman edilecektir." Bu yeminli uşak "döküntüler" sözüyle devrimcilerin verdikleri kayıpları ifade ediyor. Devrimcilerin verdiği kayıplar döküntü değildir. Verilmekte olan kıyasıya bir sınıf mücadelesidir. Bu mücadelede devrimcilerin de dönem dönem ağır kayıplar vermesi mümkündür. Bu yaralar sarılacak ve emperyalizme uyaklık yarışına girmiş hainler yaptıklarına pişman edilecektir !

C.Oğuz

CUNTA NE YAPACAĞINI ŞAŞIRDI !

Pul tahrif ettiği için Marmaris'te tutuklanan turist kızı Alman basını geniş yer verdi

BULENT ZARIF

BONN

19 yaşındaki Doerste P. adlı bir Alman genç kızının, pul üzerindeki Atatürk portresini tahrif ettiği gerekçesiyle 5 hafta önce tatil de bulunduğu Marmaris'te tutuklanarak, Muğla Cezaevi'ne gönderilmesine Alman basınında geniş yer verilmiştir.

Dün erken saatlerden itibaren haberi veren Alman radyoları, böylesi bir suçtan cezaevine gönderilen Alman gencinin, teröristlerle aynı koşuğa bulunduğu belirtilirken, gazeteler de, bugüne değin sürdürülen diplomatik girişimlerden olumlu bir sonuç alınmadığını yazmışlardır.

Heidelberg'de bir profesörün kızı olan 19 yaşındaki Doerte P., turistik bir gezi için gittiği Marmaris'te, yazdığı mektup zarfının üzerindeki pula kurşun kalemle fes ve büyük resmi yapmış ve sonra Almanya'ya postalamıştır. Postanede Atatürk'ün portresinin tahrif edildiğini saptayan ilgililer, durumu polise aksettirerek, Alman kızını tutuklatmışlardır.

İlk sorgusundan sonra Muğla Cezaevi'ne gönderilen Alman genci, resmin kime ait olduğunu bilmediğini ve bilinçsiz bir şekilde "şaka" niyetiyle resmi karaladığını söylemiştir.

Diğer bir tatbikatın ismi de "Ne mutlu Türküm diyene" Mustafa Kemal'in ne denli Türk milliyetçisi, şövenist olduğunu açıkça ifade eden bu sözler, bugünün Kemalistlerin çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına uyguladıkları zulmün bir simgesi haline gelmiş bulunuyor.

Diğer yandan uşak-efendi işbirliği de açıkça sergileniyor. Yukarıda bahsedilen tatbikatların yanısıra "Türkiye ile NATO ülkeleri arasındaki işbirliğini geliştirmeyi amaçlayan" "Alley Enterprise 81" NATO tatbikatı da yapıldı. NATO tatbikatını İngiltere Çelik Kara Kuvvetleri Komutanı tüm general Michael Reynold ile birlikte yöneten NATO Güneydoğu Avrupa mütefikleri Kara Kuvvetleri komutanı uşak ruhlu orgeneral Sedat Güneral bu tatbikatlar sırasında verdiği demeçlerde NATO'ya bağlılık yeminleri ederken şöyle diyor:

"Türkiye Ortadoğu'ya yönelik tehdit karşısında ve kanadında yer alan yegane NATO devletidir." ve batılı emperyalistler için Türkiye'nin ne kadar önemli olduğunu açıkça belirtiyor.

Askeri faşist diktatörlüğün askeri tatbikatları, NATO tatbikatları emekçi halkımıza yönelik saldırılardır. "Türk askerinin savaş yeteneğini arttırmak için" yapıldığı söylenen bu tatbikatlar Türk askerinin emekçi halkımızın devrimci mücadelesini, hakim sınıflara karşı en küçük bir direnişi bile yeni savaş teknikleriyle bastırmayı, durdurmayı amaçlamaktadır. Bu tatbikatlar bugün için hakim sınıfların yüzünü güldürebilir. Fakat onlar devrimcilerin mücadelesini tamamiyle durdurmaya muvaffak olamayacaklardır. Onlar şimdilik gülebilirler ama halkımızın da geleceği günler gelecektir. Ve son gülen iyi güler

N. Doğan

KEMALİZM- Baştarafı 3.sayfada

Kemalistler gibi, bir yandan ülkeyi emperyalistlere peşkeş çekerken, NATO'ya bağlılık yeminleri ederken, diğer yandan "bağımsızlık"tan söz etmektedirler.

Kısaca, cuntanın bağımsızlık anlayışı Kemalistlerin bağımsızlık anlayışıdır.

Kemalistlerin bağımsızlık anlayışı konusunda verdiğimiz örnekler ve burada yer darlığından dolayı veremediğimiz, ama araştıran herkesin rahatlıkla bulabileceği örnekler, kendilerini proletaryanın önderi olarak gösteren ve Kemalizm'in anti-emperyalistliğini(!) göklere çıkararak bir takım devrimcilerimizin kulağına küpe olsun

(Gelecek sayıda devam edecek)

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- (1) D.Avcioğlu, "Türkiye'nin düzeni", s.168
- (2) Stefan Yerasimos "AzGelişmişlik sürecinde Türkiye" s.669
- (3) S. Yerasimos, a.g.e. s.655
- (4) Rozaliev "Türkiye Sanayi Proletaryası" s.23
- (5) S. Yerasimos, a.g.e.s.689

Dipnot 2

Yıl	İthalat	İhracat	Ticari Bilanço
1923	144.000.000 TL.	84.000.000 TL.	- 60.000.000 TL.
1924	193.000.000 "	158.000.000 "	- 34.000.000 "
1925	241.000.000 "	192.000.000 "	- 49.000.000 "
1926	234.000.000 "	186.000.000 "	- 48.000.000 "
1927	211.000.000 "	158.000.000 "	- 52.000.000 "
1928	223.000.000 "	173.000.000 "	- 49.000.000 "
1929	256.000.000 "	155.000.000 "	-101.000.000 " (1905)

Kaynak: Stefan Yerasimos, "AzGelişmişlik Sürecinde Türkiye" s.668

Cuntanın "ekonomik istikrar" planı Baştarafı 1.sayfada

da ne düşündüğü 12 Eylül'den bu yana kor olmayan herkes tarafından görülmüştür. İşçiler, faşist cunta için bir tek hakka sahiptir: "çalışmak-çalışmak-çalışmak" Onun için her fabrikanın kapısında cemseler dolusu asker beklemektedir.

"İstikrar planı"nın bir başka yanı "tasarruf" uygulamalarıdır. Hakim sınıflar, en tabii ihtiyaç maddelerini bile pahalılık yüzünden alamayan emekçilere "tasarruf ediniz"(!) çağrılarını yapmakta, adeta emekçilerle alay etmektedir. "Tasarruf" şehirlerde emekçilerin hayatına, ne zaman geldiği belli olmayan elektrik kısıntıları; sı kısıntıları, elektrik, akaryakıt zamları, vb. olarak yansımakta; zaten çekilmez olan hayatı daha da zorlaştırmaktadır.

"İstikrar planı"nın bir bölümü yurtdışındaki işçilerin dövizlerini Türkiye'ye çekme üzerine kuruludur. Bunun için hakim sınıflar dövizli askerliğin ücretini 22 bin Marka çıkarmışlardır. Bunun için bankalar Batı Almanya'da şubeler açmışlardır. Bunun için Milli Piyango(!) yurtdışında da çıkmaya başlayacaktır. Bunun için hakim sınıflar daha bir sürü işçi düşmanı tedbirler alacaklar, bir sürü soytarıllık yapacaklardır. Çünkü yurtdışındaki işçilerin gönderdiği dövizler patron ağı devletinin döviz girdileri içinde en büyük bölümü oluşturmaktadır. Onların düzenlerini sürdürmek için bu dövizlere ihtiyacı vardır.

"İstikrar planı"nın en önemli maddelerinden biri "üretim seferberliği", "üretim artırılması" dır. Nasıl mı? İşçileri ücretleri dondurarak daha fazla çalıştırmakla! Köylülerin ürettiklerini daha ucuza kapatmakla! Sermaye sahiplerine daha fazla teşvik primi vermekle! İhracatçılara daha fazla teşvik primi vermekle! Devletin tüm imkanlarını kayıtsız şartsız kompradorların ve toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda seferber etmekle!

İşte hakim sınıfların "ekonomik istikrar planı" budur. Bu "plan" emekçileri daha fazla ezme, soyma, sömürme planıdır. Bu "plan" asalakları, vurguncuları, komprador patron ve ağaları, onların ağı bası emperyalizmi daha da semirtme planıdır. Ama hakim sınıfların ekonomisinin istikrar kazanması ham hayaldir. Onların sömürü ve zulüm üzerine kurulu ekonomik sistemleri her gün buhrandan buhrana sürüklenmeye mahkumdur. Çünkü bu ekonominin temel çıkış noktası halkın ihtiyaçları değil; patronların, ağaların kamıdır. Onların faşist başkılırla sağlayacağı her istikrar kısa süreli olacak; daha derin buhranları peşinden sürükleyecektir.

T.Üstüngel

Dipnot 1

" Milli Türk Ticaret Birliği Nizamname si'nde şu amaçlar yer almaktadır:

a- Türk tüccarlarının gerek ithalat ve ihracat ticaretinde ve gerekse toptancı ve yarı-toptancı şeklindeki ticarete hakim olmasını temin etmek.

b- Türk tüccarının kendi aralarında ihtisaslarına göre, konsorsiyumlar, tröstler gibi ticari birlikler tesisine çalışmak.

c- İthalat ve ihracat ticaretinde bu birliklerin, hükümetin murakabe ve himayesi altında hakimiyetini temine uğraşmak.

d- Memleketin ticari hayatına tesiri dokunacak hadiseleri takip ve tetkik ederek, çeşitli iktisadi meselelerde tüccarın ve memleketin menfaatlerine uygun şekilde hükümete yol göstermek.

e- Türk ticaret alemini ve Türk firmalarını harice tanıtmak ve Garbın iktisadi mali ve ticari hareketlerinden Türk ticaret erbabının süratle haberdar olmasını sağlamak.

Bunlardan başka memleketin tabii sermetlerini işletecek yabancı sermayeye yol göstermek ve onların kuracakları şirketlerde Türklerin çoğunluğu elde etmelerine çalışmak, Türk tüccarı arasında mesleki dayanışmayı sağlamlaştırmak ve tüccarın kitle hareketlerinde temsilcisi olmak gibi hedefler de nizamnamede yer almıştır".

(D.Avcioğlu, "Türkiye'nin Düzeni", s.166)

KEMALİZM NEDİR?

Geçen sayı MÜCADELE'de Kemalizmin bağımsızlıkçılığından başlayarak anlatmaya çalıştık. Bu sayıda yine Kemalizmin bağımsızlık anlayışıyla devam edeceğiz. Bu bölümde, Kemalizmin savaştan sonra emperyalist sermaye karşısındaki uşak rolü ve Kemalistlerin ülkenin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını emperyalist güçlere nasıl peşkeş çektiklerini örnekleriyle anlatmaya çalışacağız.

Dizinin geçen sayısında da anlatmaya çalıştığımız gibi, Kemalistlerin amacı, Türk olan kompradorların ve ağalarının Rum ve Ermeni kompradorların ve ağalarının ha kim yerini almasıdır. Bu durum savaşın bitiminden hemen sonra ve daha sonraları da her vesileyle kendini göstermiştir.

Kemalizmin "milli burjuvazinin" ya da "küçük burjuvazinin radikal kesiminin" temsilcisi ve ideolojisi olduğunu söyleyenlerin, sanırız aşağıda anlatılanlar, bunun böyle olmadığı konusunda gözlerini açar.

Savaşın bitiminden kısa bir süre sonra Şubat 1923 de İzmir İktisat Kongresi toplanır. İktisat Kongresi hükümet tarafından düzenlenmiştir ve buraya sözde her sınıf ve tabakadan insan katılır. Kongrenin amacı iktisadi politikayı tespit etmektir Kongreye katılan belli başlı guruplar arasında "Milli Türk Ticaret Birliği" adı altında örgütlenen Türk kompradorları, bunların güdümü altında kurulan Amele Birliği, (Bkz. Dipnot 1), toprak ağalarını ve bir de o dönemde "Aydınlık" dergisi etrafında toplanan ve kendilerini "komünist" olarak adlandıran gurup katılmıştır.

Kongre başkanlığını, Mustafa Kemal'in onayıyla Kazım Karabekir yapmıştır. ve Kazım Karabekir "Milli Türk Ticaret Birliği" nin başkan adaydır (1)

"Milli Türk Ticaret Birliği" esas olarak İstanbul kompradorlarını temsil etmekle birlikte, gerek Kongre öncesi, gerek Kongre süreci içinde Kongreye katılan İzmir kompradorlarını, toprak ağalarını ve diğer tüccarı rahatlıkla etrafında toplayabilmiştir.

"Milli Türk Ticaret Birliği"nin amacı açıktır: Rum ve Ermeni kompradorlardan boşalan yere geçmek ya da hala tutunabilenleri kovmaktır.

(Aslında Kemalistlerin bağımsızlıkçılığı konusunda çoğu kimseyi yanılgıya düşüren nokta budur. Yani Kemalist kompradorların Rum ve Ermeni kompradorlara karşı verdiği mücadele. Bu konuda Kemalistleri göğe çıkaranlar, biraz zahmet edip araştırsalar, onların bunu, emperyalistlerle daha iyi zeminde anlaşmak ya da Rum ve Ermeni kompradorların yerine geçmek için yaptıklarını rahatlıkla göreceklerdir.)

İzmir İktisat Kongresinin yabancı konusundaki tutumunu Mustafa Kemal'in Kongrede yaptığı konuşma gözler önüne sermektedir:

"Efendiler, İktisadiyat sahasında düşünür ve konuşurken zan olunmasın ki; ecnebi sermayesine hasımız; hayır bizim memleketimiz vasidir. (büyüktür-YN) Çok sayı (çalışkanlık-YN) ve sermayeye ihtiyacımız var. Kanunlarımızı riayet şartıyla ecnebi sermayelerine lazım gelen teminatı her zaman vermeye hazırız. Ecnebi sermayesi bizim sayımıza inzimalı etsin ve bizim ile onlar için faydalı neticeler versin (2)

Okuyucu Mustafa Kemal'in bu sözlerini dipnotta aktardığımız Milli Türk Ticaret Birliği'nin amacıyla karşılaştırırsa daha kolay bir değerlendirme yapabilir.

Kemalizmin anti-emperyalistliğinin (!) bir diğer kıstası, onun Lozan anlaşmaları sırasındaki tavrıdır. Kemalistlerin bir "zafer" olarak yutturmaya çalıştıkları Lozan anlaşması, aslında emperyalistlere bağımsızlığı daha da artırmıştır.

Anlaşma sırasında, Boğazlar konusunda Sovyetler Birliği, Boğazların tüm savaş gemilerine kapatılmasını ve savunmasını Türk askeri birliklerinin yapmasını önerir. Ancak Kemalistler emperyalist devletlerin istegine uyarak, Boğazlar üzerinde uluslararası bir denetimin kurulmasını kabul ederler. Kemalistlerin korkusu Sovyetler Birliği'nden gelecek bir saldırdır (!) Batılı emperyalistlerden bir saldırı beklemekteydiler. Musul sorunu gündem dışı bırakılır. İngiliz emperyalistleri burayı zaten ellerinde bulundurmaktadırlar. (1926 da yapılan bir anlaşma ile Türkiye, bu bölge üzerindeki İngiliz egemenliğini kesinlikle kabul eder. Buna karşılık petrol üzerinden %10 luk bir pay verilir kendisine ve bu da daha sonra bir kereye mahsus 500 bin İngiliz Lirası karşılığı tamamen İngilizlere bırakılır.)

Görüşmeler devam ederken Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Amerikalılara, onların demiryolu yapımı ve doğal kaynakların işletilmesi için doğu Anadolu'yu onlara sunan "Chester" imtiyazı tanınır.

Osmanlı İmparatorluğunu yıktıklarını ilan eden Kemalistler, Osmanlı İmparatorluğunun "Dünyü Umumiye" ile kalan borçlarını üstlenirler. Bu miktar 139 milyon altın Osmanlı Lirası tutarındadır. Emperyalist devletlerin imtiyazları aynen muhafaza edilmiştir. Bu Lozan anlaşmasında şu şekilde yer almaktadır:

"Bir yandan Osmanlı hükümeti ya da her hangi bir yerel makama, öte yandan, Türkiye dışında devletlerden birinin (ortaklıkları da kapsamak üzere) uyrukları arasında 29 Ekim 1914 tarihinden önce yönetimi uygun olarak yapılmış imtiyaz sözleşmeleri ve bunlara ilişkin sonradan yapılmış anlaşmalar geçerli tutulmuştur" (3)

İşte Kemalistlerin "zafer" dedikleri Lozan ! Her türlü emperyalist isteğe boyun eğiş, her türlü emperyalist imtiyazın aynen korunması.

1924 yılında emperyalistler 94 işletmenin kontrolünü ellerinde bulundurmaktadırlar. Bunlardan 7 tanesi demiryolu, 6 sı maden işletmesi, 12 si sanayi işletmesi, 35 i ticari işletme ve 23 ü bankalardı. Yabancı sermayenin toplamı 63 milyon 444 bin İngiliz Lirası tutarındadır. Demiryollarının yarısından fazlası emperyalist devletlerin denetiminde idi. 1924 yılında da toplam 4086 km uzunluğundaki demiryolunun 2352 km si başta Alman emperyalistleri olmak üzere emperyalist devletlerin ellerinde bulunuyordu. (4)

1923-1930 yılları arasında kurulan 220 şirketten 66 sı yabancı sermaye ortaklığı ile kurulan şirketlerdir. Bu 66 şirketten İş Bankası 7, İtibar-ı Milli Bankası 5, Maliye Bakanlığı 5, Celal Bayar (o dönem Maliye Bakanı) 4, Hukuk Fakültesi Başkanı Hasan Tahsin 4 tanesinin kurucu ortaklarıdır. Petrol, benzin, kibrit ve çakmak tekeli Amerikalılara, ispirto ve alkollü içkiler tekeli Polonyalılara, barut ve patlayıcı maddeler tekeli Fransızlara verilmiştir. Fransızlar yine bu dönemde, tüttün, denizyolları ve posta ulaşımadaki tekellerini muhafaza etmişlerdir.

Türkiye yalnızca tarım ürünleri ihraç edebilen bir ülke durumundadır. Dış pazar da rekabet edebilecek durumda değildir. İhracattan çok ithalat yapılmaktadır. Dış ticaret açığı yıldan yıla büyümüş ve bu durum da emperyalistlere olan bağımsızlığı pekiştirmiştir. (Bkz. Dipnot 2)

1920 li yılların sonlarında ve 1930 larda Kemalistler bir dizi "millileştirme" hareketlerine girişmişlerdir. Bu yıllar emperyalizmin en büyük bunalımlarından birini geçirdiği yıllardır. Bu iki olgu yanyana konup bakıldığında, Kemalistlerin emperyalistlerin içinde buldukları krizden yararlanarak bu "millileştirmeleri" yaptığı düşünülebilir. Ancak durum, hiçte öyle değildir. Emperyalistlerin yıllardan beri ülkenin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını, ucuz insan gücünü sömürdüğü nü hesaba katmadan, bu işletmelere değerinin çok üzerinde para ödenerek, bunlar sözde "millileştirilmiştir".

30'lu yıllarda, özellikle Hitler faşizminin Almanya'da iktidarı ele geçirmesinden itibaren, faşist Almanya ile olan ilişkiler giderek artmıştır. Türkiye, faşist Hitler Almanya'sının cephe gerisi, özellikle gıda stoku rolünü görmüştür.

1925 yılında Türkiye'nin Almanya ile ticari ilişkisi ithalatta %11,3, ihracaatta ise %14,3 iken bu oranlar 1937 yılında ithalatta %42 ye ihracaatta ise %36,5 e kadar varmıştır. (5) Almanya'ya ihraç edilen malların başında çeşitli besin maddeleri ve savaş sanayiinde kullanılmakta olan çeşitli hammaddeler gelmektedir.

SONUÇ

İşte Mustafa Kemal döneminde Türk dış politikasının ve dış ekonomik ilişkilerinin durumu budur. Bu durum, emperyalizme ekonomik bağımsızlık, ülke yaşamının tamamını kaçınılmaz olarak etkisi altına almıştır. Emperyalistlerin çıkarları uğruna daha da ilerde işiçer anlatacağımız gibi Türkiyeli olan işiçer ve köylülerin üzerine Türk askerleri gönderilmiştir. İşçi sendikaları yasaklanmış, grevci işçiler tutuklanmış ve kurşunlanmıştır.

Ulusal ekonominin gelişmesi, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda engellenmiş, her türlü devlet olanağı, emperyalist uşak kompradorların hizmetine verilmiştir. Şeker, çimento, vs. üretebilecek yeteri denli kapasite varken, bunların ülke içinde üretimi engellenmiş, kompradorların dışardan şeker ithal etmelerine göz yumuldu bunların açıkları da devlet bütçesinden ödenmiştir.

Eğer bütün faşist generaller çetesi kendisini Kemalist olarak ilan ediyorsa, bunda yerden göğe kadar haklıdır. Onlar da Kemalistler gibi şirketler kurarak, bu şirketler aracılığıyla emperyalistlerle doğrudan ilişki durumuna geçmişlerdir. Mustafa Kemal İş Bankasını kurdu ve bu banka sayesinde, çevresindeki bürokratların (İnönü, Kılıç Ali, Celal Bayar, vb.) kompradorlar haline dönüştürdü. Aynı işi bugünkü faşist generaller OYAK vasıtasıyla yapmaktadırlar.

Onlar da AEG, Siemens, Ford, Bayer, Genel Elektrik, Fiat, vs. gibi emperyalist işletmelerin çıkarları doğrultusunda, emirleri altındaki orduyu, çeşitli milli yetlerden Türkiye halkına karşı, işiçer sınıfına karşı kullanmaktadırlar. İlerici işçi sendikalarını yasaklamakta, grevleri yasaklamakta, direnen halkı emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda ezme, susturmaya çalışmaktadırlar.

Devamı 2. sayfa

MUSTAFA KEMAL'İN MAL VARLIĞI

"Atatürk'ün sanayi alanındaki teşebbüsleri şöyle sıralanabilir: Bira fabrikası, Malt fabrikası, Buz fabrikası, soda ve gazoz fabrikası, deri fabrikası, ziraat aletleri ve demir fabrikası, iki süt fabrikası, iki yoğurt imalathanesi, şarap imalathanesi, iki taşlı elektrikle işler bir değirmen, İstanbul'da bulunan bir çelik fabrikasının yüzde 40 payı, iki peynir imalathanesi. Tarım alanında Atatürk'e ait çiftliklerin toplam genişliği 154 bin 129 dönümü bulunmaktadır. Bütün bunlar millete kalmıştır.

İŞ BANKASI NASIL KURULDU ?

123 sayılı Geçit dergisine göre, Celal Bayar İş bankasının kuruluşunu şöyle anlatmaktadır:

"İmar Vekili bulunuyordum. İşlerimiz çoktu. Türk ve Rumlar arasında mubadele muameleleri yapıyorduk. Rumlar, ticaret ve sanayi erbabı olarak, Batı Trakya'yı terk ediyorlardı. Bu iki benzer vasıftaki insanların mubadelesi müşküldü. Bir gün Atatürk'ün kayınbiraderi Uşakkıade Muammer Bey geldi Gazi'nin ve kendilerinin 250 bin liralılarının bulunduğunu, bununla ihracat ve ithalat işleri yapmak istediklerini, fakat Gazi hazretlerinin kendisine: -Bir kere Celal Bey'e sorunuz, ondan fikir alınız, dediğini söyledi.

İthalat ve ihracat işlerinin çok riskli olabileceğini düşündüm. Sonra Gazi'nin bu gibi işlere isminin karışmaması gerektiğini düşündüm. Vaktiyle bankada çalışırken, Türk tacirlerinin, yabancı bankalardan faydalandıklarını görür ve bir milli Türk bankasına daima ihtiyaç duyardım.

Bu 250 bin lira ile 1 milyon sermayeli bir banka kurulmasını, bunun aslında bir emme hizmeti olacağını düşündüm, bu telkini Muammer Bey'e yaptım. Atatürk bu fikri beğenmiş, bir akşam sofrada bu konuyu ortaya attı. Üzerinde derinlemesine konuştu ve "Ama kim idare edecek bunu? Bunu idare etmek için Celal Bey gibi bir insan lazım" dedi.

Atatürk, bu bahsi bir gün bana açtı: "Böyle bir şeyi kabul eder miydiniz? " diye sordu. "Siz emrettikten sonra..." dedim. "Ama" dedi Atatürk, vekilliği bırakmak gerekirse? "Mümkündür" dedim. "Belki mebusluğu da bırakmak gerekir" dedi. Yine "Mümkündür Paşam" dedim. O anda Atatürk'ün gözleri yaşarmış gibiydi.

26 Ağustos gününü Bankanın yıldönümü günü tayin etmeyi düşündüm".

Kaynak: Doğan Avcıoğlu, "Türkiye'nin Düzeni", s.180

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

MANNHEIM

MHP li faşistlerin yurtdışındaki uzantısı ve katillerin barınağı olan "Türk Federasyonu"na bağlı Mannheim Türk Ocağı, 10/1/1981 tarihinde Mannheim'da "Vatana hasret gecesi" adı altında faşist demagogilerini yaymak için bir gece düzenlemek istediler.

Faşist katiller, devrimcilerin aktif mücadelesi karşısında dağılan tabanlarını toparlamak ve yeni cinayetlere zemin hazırlamak amacıyla bu geceyi düzenlemek istediler.

Ama istekleri kursaklarında kaldı. Faşistlerin böyle bir provokasyon gecesi duyan ATIF sempatizanları Mannheim'da bu lunan Türkiyeli ve Alman teşkilatları, faşist gecenin engellenmesi için öneri götürdüler. Yapılan tartışmalarda eylem birliği oluşturulamadıysa da bütün anti-faşist teşkilatlar bu çağrıya katıldılar. Geniş çapta MHP li faşistleri teşhir eden bildiriler dağıtıldı. Alman teşkilatları faşist gecenin engellenmesi, buna karşı miting ve yürüyüş için resmi müracaatte bulundular. Batı Alman emperyalizmi faşistlerin gecesini engellemek şöyle dursun bizzat destekliyordu. Batı Alman emperyalizmi devrimcilerin her ne pahasına olursa olsun sessiz kalmayacaklarını bildiği için miting ve yürüyüş iznini son gün bildirdiler.

Bu kararı son gün bildirmelerine rağmen akşam saat 18.00 de 500 ün üzerinde anti-faşist kitleyle "faşist cuntayı, Batı Alman emperyalizmini ve MHP li faşistleri teşhir eden sloganlar ve pankartlarla yürüyüş ve miting yapıldı. 200 ün üzerinde kitleyle ATIF ve Partizan en kalabalık bloğu oluşturuyordu. Yürüyüşte Devrimci Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Devrimci Yol Kawa ve çeşitli

alman teşkilatları yer aldılar.

Batı Alman emperyalizmi faşistlerin güvenliğini sağlamak için bütün güçlerini atlarla, panzerlerle seferber ettiler. Onlar bu kadar geniş güvenliği ne Köln ne de başka yürüyüşlerde seferber etmişti. Bu da Batı Alman emperyalizminin kimlerin yanında olduğu kimleri koruduğunun bir göstergesidir.

Batı Alman emperyalizminin bütün önlemlerine rağmen bu faşist geceye 70-80 azınlıktan başka katılan olmadı. Bu da demek oluyor ki devrimcilerin birliği ve mücadelesi karşısında faşistler ne kadar "güçlü" görünseler de bir mum gibi eriler ve eriyecekler. MHP li faşistlere karşı yürütülen bu eylem esas olarak hedefine ulaştı.

BATI BERLİN

14 Şubat Cumartesi günü B.Berlin'de ATIF üyesi TİD tarafından askeri faşist cuntaya karşı direnen halkımızla dayanışma gecesi düzenlendi. Geceye 650-700 civarında kitle katıldı.

"Kahrolsun askeri faşist cunta" sloganları haykırılırken, ozan Rençber, Bolşevik, Hasan, Sadık, Haydar türkülerıyla faşist cuntaya karşı nefreti kını dile getiriyorlardı.

Gece disiplinli bir şekilde sürdü. Salonun dar olması daha fazla kitle katılımına engel oldu.

AUGSBURG

Konstanz : 500 DM	Pforzheim : 3500
Stockach : 495 "	Aachen : 1620
Lauda : 2070 "	Wuppertal : 5101
Lauf : 16 325 "	Hückelhoven : 1035
Nürnberg : 17520 "	Heilbron : 8130
Stuttgart : 5306	Böblingen : 5490
Koblerz : 1995	Schömburg : 1475
Darmstadt :	Sollingen : 800
B.Berlin : 4470	Doğan/Hannover : 20
Bremen : 1300	Avusturalya : 9147
Dortmund : 2000	Hollanda : 1760 Gu
Castrop :	Wuppertal : 30 Gu
Neumünster : 830	Gronoble : 400 Fr
Mannheim :	Straugsburg : 385 Fr
Badkreuznach:1480	İ.Ceval/Dassel: 351
Rüsselsheim:	Voralberg : 55 000 şilin
Wiesbaden : 1095	Voralberg : 20 İs.Fr
Hamburg : 4000	Voralberg : 53.50 DM
S.gümünd: 4310	İnsbruck : 4970 şilin
Baumanheim : 5000	İnbruck : 200 DM
Bondarf :3685	Viyana : 6440 şilin
Ulm : 36400 L	Viyana : 14 DM
Ludwigsburg:3299	Ternitz : 3550 şilin
Kiel : 1423	Linz : 4750 şilin
Göttingen : 100	St.Pölen : 4550 şilin
Duisburg : 5716	Türk kadınları için buluş ve yardımlaşma şeri : 50
Nurtingen : 1200	DGB Jugend : 56 DM
Hannover : 1450	Liessel Wesel : 100 DM
Hannover : 1060 Gu	GUAFS : 460 DM
Minden : 2005	Hans Güter : 50 DM
Bielefeld : 902	Alman doktor : 100 DM
Salzgitter : 930	Alman devrimcileri: 1700 DM
Hildesheim : 2382	Bir Alman devrimci : 20 DM
Oberhausen : 1640	Evelyn : 70 DM
Landshut : 2000	Nolber : 15
BTÖF : 500	Hans : 100
Basel(İsviçre) : 1475	Peter : 100

Bilindiği gibi Augsburg'da faşistlerin örgütlenmeye hız vermelerine yardımını esirgemeyen ve faşistlerin devrimcilere saldırısını bir bahane olarak kullanan Batı Alman devleti, 17 Haziran 1980 de Augsburg'da 74 demokrasi, devrimciyi tutuklamıştı. Batı Alman devletinin mahkemelerin de yargılanan ilericilerin, devrimcilerin maddi gereksinimlerini (Hukuki, vs.) karşı layabilmek amacıyla "Batı Alman emperyalizmine ve türk faşist devletinin faşist saldırısına karşı Augsburg'da tutuklu devrimcileri destekleyelim" şiarı altında bir bağış kampanyası açmıştı. Bu bağış kampanyasının sonuçlarını daki listede veriyoruz. Ne kadar bağış toplandığına henüz bildirilmediği yerlerin karşılığı listede boş bırakılmıştır.

Devrimci tutuklularla dayanışma içinde bağış kampanyasının aktif bir şekilde desteklenmesi çeşitli yerlerdeki devrimcilerin, demokratların, Augsburg'daki kitle sel tutuklamaları nefretle kınadıklarını emperyalizmin ve onun şakalarının devrimcilere karşı birlik olmasını protesto ettiginin bir göstergesidir.

BİRLİK- MÜCADELE- ZAFER !

Gerçekler cuntayı korkutuyor- Bastarafa 9.sayfada

terilen Yılmaz Güney'in durumudur. Yılmaz Güney, bugün dek Türkiye'de yetişen en iyi sinema sanatçılarından biridir. O, oyuncu olarak başladığı ve ün kazandığı Türkiye sinemasına daha sonra senaryocu, yönetmen olarak "Seyit Han", "Umut", "Enderiş", "Arkadaş" filmleriyle önemli katkılarda bulunmuş; Türkiye filmciliğinin yurtdışında belli ölçülerde tanınmasında çok önemli bir rol oynamıştır. Filmlerinde Yılmaz Güney, Türkiye'de düzenin bozukluğuna; bir yanda toprak ağaları-kompradorlar; diğer yanda yoksul köylüler-işçiler arasındaki uzlaşmaz zıtlıkları; düzenin kompradorların ve toprak ağalarının düzeni, devletin onların devleti olduğunu ortaya koymuştur. Düzenin usta bir sanatçı gözü ile teşhiri, Yılmaz Güney'in filmlerinin halk içinde bulduğu ouyuk rahbet hakim sınıfları rahatsız etmiş ve Yılmaz Güney'i hakim sınıfların gözünde ezilmesi gereken bir çiban baş haline getirmiştir. Sonunda düzenlenen bir komplo ile Yılmaz Güney "katil" suçlaması ile 19 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmıştır. Yılmaz Güney, 1974 den bu yana faşizmin zindanlarındadır. Suçu gerçekte; devrimci bir sanatçı olarak ezilenlerden yana tavır takınmaktadır. İşte hakim sınıflar ona

VELBERT

18 Ocak 1981 de Velbert ve Çevresi Türkiye İşçiler Derneğinin 15. Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurulda yeni yönetim kurulunun seçilmesinden sonra folklor ve ozanlar halkımızın kültüründen parçalar sunuldu. Yeni Yönetim Kurulu önündeki görevleri şöyle tespit etmiştir : Düzenli seminerler verilecektir. Üyelerinin somut sorunlarına çözüm arayacaktır. Onların, hukuki, vs. işleriyle uğraşacaktır. Emekçi kadınlar arasında çalışma yürüterek, kadınlar kolunu oluşturacaktır. Sportif ve kültürel faaliyetlerde bulunacaktır. Emperyalist yoz kültüre karşı halkımızın devrimci kültürünü savunarak halk geceleri düzenleyecektir.

Genel Kurul esas itibarıyla olumlu geçmiştir.

Yılmaz Güney'in "Düşman" filminden ...

bu yüzden azgınca saldırılar. Amaçları onu susturmaktı. Ama Yılmaz Güney susmadı. Zindanlardaki zamanını da boş geçirmedi. Yazdığı senaryolarla düzeni teşhir devam etti. Onun "İçerde" yazdığı senaryo ile Zeki Ökten'in çektiği "Sürü" filmi hakim sınıfların bütün engellemelerine rağmen bütün dünyada yankı yaptı. Ülkemizde resmi-sivil faşistler "Sürü'nün oynadığı siemaları bombalamalarına rağmen "Sürü" ülkemizde de yüzbinlerin beğenisini kazandı.

12 Eylül darbesinden sonra yönetime bütünü ile el koyan cuntanın ilk yaptığı işlerden biri; Yılmaz Güney'i bulunduğu imralı açık cezaevinden bir başka cezaevine nakletmek oldu. Onlar böylece Yılmaz Güney'i ve onun şahsında tüm ilericiler devrimci sanatçıları susturma operasyonunun bir adım ileri götürdüler. Şimdi cuntanın yurtdışında bulunan bazı ilericiler sanatçılara "Türkiye'ye dönme", "teslim olma" çağrılarını yapıyor. Aksi taktirde "vatandaşlıktan atma" tehditleri savuruyor. Bütün bunlar, ülkemizdeki faşist hakim sınıfların nasıl bir panik içinde bulduklarının; gerçeklerden nasıl korktuklarının bir belgesidir. Ama korkunun ecele bir faydası olmayacaktır. Gerçekler inatçıdır. Hakim sınıflar, güneşi balçıkla sıvayamayacaklar; ilericiler devrimci sanatçıların halkın yanında yer almasını, gerçekleri açıklamasını engellemeyeceklerdir. Halkımız kendini bugünkü ortamda hakim sınıflara satmayan Yılmaz Güney gibi devrimci sanatçılara sahip çıkacak, onları bağrına basacak; kendini hakim sınıflara satanları lanetleyecektir.

KAHROLSUN FAŞİST CUNTANIN DEVRİMCİ SANATÇILARA YAPTIĞI BASKILAR !

DEV-YOL'UN AÇLIK GREVLERİ HAMBURG

53. sayıda bildirdiğimiz gibi, Dev-Yol Aralık ayından itibaren bir dizi şehirde açlık grevleri düzenlemiş, Hamburg'da yapılan açlık grevine başlangıçta, ATIF'den arkadaşlar da katılmıştı. Daha sonra Dev-Yol yapılan eylem birliği anlaşmasına uyduğundan SPD-FDP ile sınıf işbirliği yaptığından; kitle kuyrukçuluğu yaptığından ATIF li arkadaşlar, açlık greviden geri çekilmişler, durumu "Bir açıklama" başlıklı bildiri ile kamuoyuna duyurmuşlardı. (Bk. MÜCADELE, Sayı: 53, s.6)

Daha sonraki gelişmeler hakkında Hamburg'dan ATIF'li arkadaşlar şu bilgiyi ve yorumları :

" Bir açıklama" başlıklı bildiriye kalemle olarak, eylem yerine dağıtmaya git-tim. Eylem yerine giden arkadaşlarımız, bildiriye dağıtmak istediğimizi, DY den arkadaşlara sordular. Arkadaşlar bildiri-yi dağıtamayacağımızı, çünkü bildiride DY oportunist denildiğini ileri sürdüler. Bu gerekçenin tutarlı bir gerekçe olmadığını belirten arkadaşlarımız üzerine yürüyen DY cular, arkadaşımızı dövdüler. Bununla da yetinmeyerek, lümpen ağızlarla, arkadaşımıza ve diğer arkadaşlarımıza en adi küfürleri ettiler. Bütün bu alçak saldırıların karşısında arkadaşlarımız ağırbaşlılıklarını korudular. Devrimci sorumluluklarının bilincinde davranarak sorunu büyütmediler. Bütün bu olup bitenler karşısında Halkın Kurtuluşu doğru dürüst bir tavır takınmadı. Biz, ATIF li arkadaşlar olarak oportunistlerin bu tür saldırılarının ne ilk ne de son olduğunu çok iyi bildiğimiz için olayın karşısında şaşkınlığa uğramadık. Biz özellikle DY un bu tavrı-rını bulduğumuz her alanda teşhir ettik. Ancak bu alanda yürüttüğümüz mücadele yeterli sayılmamalıdır.

Arkadaşlar, daha sonraki gelişmeleri kısaca özetlersek ;

A DY bir almanca platform çıkararak Alman teşkilatlarını yürüyüşe çağırdı. Bu çağrıyı bize somut olarak yapmadılar. Çağrı yapılan örgütler arasında SPD-FDP-DKP gibi teşkilatlar da vardı. Biz DY un bu girişimini öğrenince toplantı yerine gittik. Toplantı yerinde platform üzerinde tartışma yapıldı. Biz şu konularda platform eleştirisi getirdik :

a) Kahraman Maraş katliamı saf MHP ye indirgeniyor, bu yanlıştır. Söz konusu katliam CHP döneminde devletin yardımıyla yapılmıştır.

b) Batı Alman emperyalizminin platform da yeterli derecede teşhir edilmemesi.

c) Askeri faşist cuntayı dolaylı bir şekilde destekleyen Rus sosyal emperyalizminin teşhir edilmemesi (bu konuda bakınız "Yeni Zaman" dergisi, s.41-42) SPD-DKP-FDP nin eyleme çağrılması.

Bizim bu eleştirilerimize baştan DY dan arkadaşlar olmak üzere bir takım Alman teşkilatlar da acı acı güldüler. Bizim ve bir takım Alman teşkilatlarının özellikle SPD-FDP nin eyleme katılmasına karşı çıkması DY un zor durumda bıraktı. Bunun üzerine toplantıda yapılan tartışmada çıkan önerilerle açlık grevi komitesi ile görüşmek üzere eylem yerine gidildi. Öneri ve eleştirisi sahiplerinin arasında bizim arkadaşlar da gittiler. Ancak, DY den arkadaşlar, bir kedi çevikliği ile bizim arkadaşları kollarından yakalayarak dışarı attılar. Gerekçe olarak "bizim sizinle konuşacak bir sorunumuz yok" dediler. Arkadaşlarımız DY un bu tavrını yerinde mah-kum etmek isteyince buna mücadele etmediler. Biz birinci toplantıda tartışılan platformu kabul edemeyeceğimizi, ancak eyleme gelip katılacağımızı belirttik. Biz ATIF ta raftarlarının Çarşamba günü Şemsi Özkan ın sınır dışı edilmesini protesto eden bir miting düzenleyeceğimizi vurguladık. Ve bu eylemi orada bulunan teşkilatların desteklemesini istedik. Ancak hiçbiri (FAU) dışında desteklemekten yana tavır takınmadılar. Platform üzerine yapılan ikinci tartışmaya bizden temsilci arkadaşlar yine gittiler. Bu toplantıda bizi temsil eden arkadaşlar önemli hatalar işlediler. Kabul edemeyeceğimiz platform altına imza attılar. Bu platformda savunulan tezler esas olarak DY un tezleri durumunda idi. Bizim bu konuda hatamız affedilir cinsten değildir. Biz bu açıklamamızın özleştiri olarak kabulunu istiyoruz. Çünkü biz gelişip güçlenmek istiyoruz. Bizler, yaptığımız hataların hesabını en yakın mücadele arkadaşlarımıza ve kitleye vermekle yükümlüüz. Bu son derece önemli görevin gerekliliğini Lenin yoldaş şöyle belirtiyor :

"Özeleştirin her canlı ve yaşamını sürdürebilecek parti için mutlaka zorunlu olduğunu söylemek gereksizdir. Hiç bir şey kendini beğenmiş bir iyimserlik kadar tatsız değildir. Eksiklerin kavranması, devrimci çalışmanın düzeltilmesinde yarıdan fazla yolun kat edilmesi demektir." (Leninizm Nedir. s.106)

GREVLERİ ÜZERİNE:

Bizim tavrımız Lenin'in açıklamasına uygundur. Ancak Lenin'i savunma adına Lenin'in bu kadar açık tezlerini bile reddeden DY aslında Lenin'i reddediyor. Lenin'in deyimleriyle bu tür teşkilatlar yakıma giden teşkilatlardır.

DY un önerdiği platformun altına bizim imzamız atıldığında platformda Batı Alman emperyalizminden söz ediliyordu. Platformun bildiri halini almasından sonra Batı Alman emperyalizminden söz edilmeyordu. Bu sahtekarca ve adice bir canbazlıktı. Bunu yapan DY idi. Platformun altına daha sonra troçkistlerin de imzasını atan DY idi. (SPD-FDP-DKP nin imzası yoktu) Bütün bu gelişmeler bizim aleyhimize idi. Bu durum karşısında bildiriden geri çekilmek imkansızdı. (çünkü bildiri çıkmıştı) Böyle olunca yürüyüşe katılmamız yine de gerekliydi (Çünkü bu eyleme katılarak, DY un teşhir etmenin imkanı vardı. Bu imkan bir Almanca bildiri çıkarılarak yerine belirli bir alanda getirildi İkincisi bu eylemin yönü limidoğru idi. Ancak eylemin platformu reformist bir platformdu. Eyleme 130-140 kadar kitle katıldık. Ajitasyon ve propaganda da serbestlik eylemde birlik temlinde hareket ettik. Yürüyüşte DY un sınıf işbirliği siyaseti iyice kendini gösterdi. Kullanılan arabalar SPD ve FDP nin idi. (Bir tarafta anarşistler bu arabayı kar topu yağmuruna tuttular) DY eyleme katılan bizlerin serbest propaganda, vs yapmamıza yer yer müdahalede bulundu. Son olarak dağıttığımız Almanca bildirinin üzerine iyice hayıflanmış DY cular kendilerinin yürüdüğü blokta bildirinin dağıtılamayacağını belirttiler. Biz ağırbaşlılığımızı koruyarak bir süre daha bildiri dağıtımına devam ettik. Yürüyüşün Kosolosluk önüne kadar yürüyeceğini öğrenince birinci miting yerinde yürüyüşten ayrıldık. Gerekçemiz açıktı: Saat 14.30 da sosyal emperyalizm üzerine seminerimiz vardı. Buna bağlı olarak DY eylemde merkezi arabasında hiç bir örgüte konuşma hakkı vermiyordu. (Tüm gruplar adına kendisi konuşuyordu. Tabi FDP de konuşuyordu) Biz bu iki neden den dolayı eylemden çekildik. Arkamızdan kaçtılar. Ama kaçmadığımızı her skli başında insan çok iyi biliyordu. Yürüyüşün genel görünümü (DY nin deyimleriyle) karışık tı. Çünkü bir yanda anarşistler SPD-FDP arabalarını taşıyor, bir yanda biz ve alman anarşistleri, DY nin sadık mütefiği SPD-FDP yi teşhir ediyorduk. Diğer yanda, DY nin bugün hala ismini koyamadığı sosyal emperyalizmi biz teşhir ediyorduk. Bütün bunlar, DY nin durumunu kötüleştiriyor, dostu SPD, vs. için yüzü kızarıyordu. Akşam saat 18.00 de açlık grevi ve yürüyüşün değerlendirilmesi üzerine DY bir toplantı tertipleledi. Bu konuda açık çağrı yaptılar. Bizden iki arkadaş bu toplantıya gitti. DY adına konuşan arkadaş yürüyüşün çok olumlu olduğunu "hiç kimsenin bugüne kadar yapmadığını DY nun yaptığını, bütün "sol"u (SPD-FDP dahil)

ilk kez bir arada yürüttüklerini" açıkladılar. SPD-FDP ye bile Türkiye'de işkence nin varlığını kabul ettirdiklerini yürütcekleri silahlı mücadeleyi dahi SPD-FDP nin destekleyeceğini, bunu mutlaka başara cklarını belirttiler. Ve ayrıca bizim tavrımızın bölücü olduğunu, kendilerinin ayaklarına bağ olduğumuzu belirttiler. DY adına konuşan arkadaş, bizim arkadaşın konuşmasından sonra yaptığı konuşmasında gayet gayri ciddi bir tavrıyla, alaycı tavırlarıyla arkadaşlarımızı laf kalabalıkları ile yıpratmaya ve kitleden tecrit etmeye çalıştı. Arkadaşlarımız esas olarak siyasi alanda meselenin tartışılmasını isteyince DY adına konuşan alaycı bir tavrıyla bizim içerlerde kitap okuduğumuzu, pence-reye çıkararak okuduğumuz kitaplardan öğrendiklerimizi, kitleler kavrasını diye üfürdüğümüzü söyledi. DY nin bu tavrı bizim şahsımızda Marksist-Leninist teorinin önemini reddeden bir tavrıdır. Zaten son dönemlerde tabanlarına sırınga ile aşıladıkları en kesin aşılardan biri : "Bugün teori bir hiçtir, Pratik her şeydir" şeklinde ki oportunist mantığıdır.

Bu meselenin bir yanısıdır. Diğer yanı ise bizim pratikten yoksun olmakla, gevezelik için öğrenmekle suçlamadır ki; bu aptalca ve acemice ileri atılan bir iddialardır. Buna insanlar değil kargalar bile güler. DY nin bu toplantıda ortaya koyduğu tezlerin her neresinden bakarsanız bakın emperyalizme yaranma teorisi olduğu görülür.

Bakınız ne diyorlar : "Devrimci Yol Türkiye'deki silahlı mücadeleyi SPD-FDP ye alkışlatacaktır." Bravo Doğrusu sizin bu kıvrak zekanız sayesinde biz de devrim yapmaktan kurtuluruz (!) SPD, vs. ye silahlı mücadeleyi destekleteceğinize devrimi bizzat yaptırınızda her gün ölen onlarca devrimciyi ölümden kurtarınız. (Bunların içinde DY cular da var.

Diğer bir konu yürüyüşte bizim dağıttığımız bildirinin "polislik" olduğu adı if-

tirasıdır. Bunu ileri süren DY, bildiride kendilerinden DY olarak söz edilmesini ileri sürüyorlar. Eğer bunu polislik olarak kabul ediyorsanız bizzat siz SPD arbasının arkasına DY parkartını çekerek polisliğin deniskasını yaptınız. Bu iddia ispatlanmalıdır. Yoksa adi iftiracılar olarak adlandırılacaksınız.

DY, sınıf işbirliğinin getirdiği "başarıların" sarhoşluğu içinde zafer çığlıklarını ata dursun, biz onun oportunist mantığını teşhire devam edelim. DY e göre biz onların ayağına bağ oluyoruz. Evet! Doğru ! Biz sizin her türlü oportunist tavrınızı teşhir ve mahkum ediyoruz. Bu anlamda ayağınza bağ olmaya devam edeceğiz. Siz, bugün teorinin önemini reddediyorsunuz. Oysa devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz" diyen Lenin'dir. Bakınız sizin oportunist mantığınızı Stalin nasıl teşhir ediyor :

"Yolu devrimci teori tarafından aydınlanmayan pratik kör kalacağı gibi, devrimci pratikle birleştirilmediği takdirde amaçsız kalacaktır. Ama teori devrimci pratikle kopmaz bir ilişki içinde olursa işçi hareketinin çok büyük bir gücü haline gelebilir çünkü yalnızca o harekete güvenlik, yönünü belirleme yeteneğini ve olayların iç bağlantılarının anlaşılmasını sağlayabilir, çünkü yalnızca ve tek başına o, pratiğe yalnızca sınıfların bugün hangi yönde ve nasıl hareket ettiklerini değil, aynı zamanda bu sınıfların yakın bir gelecekte hangi yönde ve nasıl hareket edeceklerini de anlamada yardımcı olur. Şu bilinen ilkeyi defalarca tekrarlayan Lenin'den başkası değildi. "Devrimci teori olmadan devrimci eylem olmaz" (Leninizm Nedir" s.126)

Stalin'den yaptığımız bu alıntı devrimci yolun teorinin önemini reddeden oportunist mantığına indirilen bir şamardır.

Özetlersek açlık grevi ve sonrası gelişen olaylar içinde devrimci yolun tavrı ve anlayışı oportunist sınıf işbirliği idi. Halkın Kurtuluşu ise açlık grevi boyunca "gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım" şeklinde hareket ederek devrimci yol un sınıf işbirliği siyasetine destek oldu. Bizim ise yukarıda belirttiğimiz hataların dışında tavrımız olumlu oldu.

KAHROLSUN GURUPÇULUK !
KAHROLSUN SINIF İŞBİRLİĞİ !
YAŞASIN DEVRİMCİLERİN EYLEM BİRLİĞİ !

köln

Bildiğimiz gibi yurtdışında "Türkei Komite" denilen özünde Dev-Yol'un egemen olduğu bir akım tarafından bir süredir açlık grevleri devam ettirilmektedir. Biz, Köln İşçi Derneği (ATIF üyesi) olarak bu eylemin olumlu olan yönlerini geliştirmek eylem esas olarak muhtevasını veren reformizmi mahkum etmek, kısacası bu eylemi sağlıklı bir rotaya oturtabilme için neler yapabileceğimizi üzerine tartıştık. Sonuç olarak bu eylemin sağlıklı bir temel de olmasa da cuntaya ve onun çok yönlü saldırılarının bir parçası olan demokratik yanının desteklenmesi; diğer yandan da eylemin üzerinde yükseldiği reformizmin ve onun bir ürünü olarak hakim sınıfların (Batı Alman emperyalistleri gibi) ehveni şer gösterilmesi şeklindeki propagandanın mahkum edilmesi yönünde bir anlayışla hareket edilmesi kararı aldık. Bu somut pratik desteğin ideolojik mücadeleyle iç içe ele alınması anlayışıdır. Bunun bir parçası olarak ilk etapta açlık grevine bir dayanışma mesajı gönderildi. Açlık grevi ziyaret edilerek bir yandan grevci-lerin moralinin yükseltilmesi sağlanırken, diğer yandan eylemin gidisi ve temeli üzerinde tartışmalar başlatıldı. Bu aşamada Dev-Yol ve Türkei Komite taraftarları getirdiğimiz düşüncelere katıldıklarını, ancak daha aktif destek beklediklerini belirttik, açlık grevinin sonrası yapmayı düşündükleri bir yürüyüşle ilgili düzenlenecek toplantıya katılmamızı önerdiler. Bu amaçla düzenlenen toplantıya ATIF sempatanları olarak katıldık. Bizim dışımızda Devrimci Halkın Birliği (DHB); Halkın Kurtuluşu (HK) da katıldılar. Söz konusu toplantı içinde yürüyüş şartları için gerekli kamuoyunun oluşturulamadığını belirten Türkei Komite, Dev-Yol yürüyüşün yapılamayacağını belirtti. Toplantı açlık grevi ve bununla ilgili düşüncelerin tartışılması amacıyla devam ettirildi. Biz, ATIF sempatanları olarak sorunla ilgili düşüncelerimizi açıkladık. Bu tür kampanyaları nasıl ele almamız gerektiği üzerinde durduk. Açlık grevini daha aktif desteklememiz için bizzat eylem içinde bu konularla ilgili farklı düşüncelerin özgür ortam içinde tartışılması gerektiğini; bunun yanlış anlayışların mahkum edilerek doğru düşüncenin kişmesine hizmet edeceğini; ayrıca bu canlı tartışma ortamının doğurulmasının kitlelerin eğitiminde önemli rol oynayacağını belirttik. Bu konuda engel çıkarılmasının kampanyaları başarılı kılamayacağını; ayrıca açlık grevi sahasında ortamı dev-

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

KLARA ZETKİN ANLATIYOR...

KLARA ZETKİN

1910 yılının 8 Martı Alman devrimcisi Klara Zetkin'in önerisiyle "Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü" olarak ilan edildi. O günden bu yana her yılın 8 Martı, emekçi kadınların, sömürücülere karşı diğer emekçi kardeşleriyle omuz omuza vererek mücadele edenlerin bir simgesi olarak kutlanıyor. Devrimcilerin 8 Martı kutlamasının yanı sıra, kendilerine devrimci, hatta komünist diyen bir dizi gurup da işçi sınıfının burjuvaziye karşı mücadelesini peşlerine takarak, işçi sınıfını pasifize etmek için 8 Mart kutlamalarını bir araç haline getirmişlerdir. Reformistlerin, kendilerini burjuvaziye satmış işçi önderlerinin, işçi sınıfı aleyhinde yürüttükleri propaganda dün vardı, bugün de vardır. Aşağıda 8 Martın kurucusu Klara Zetkin'in böylesi satılmışlarla ilgili bir yazısını aktarıyoruz. Klara Zetkin'in o dönemde II. Enternasyonal sahtekarlarına karşı söyledikleri bugün, bizlerin işçi sınıfının sahte önderlerine karşı verdiğimiz mücadele için geçerlidir.

Halklararası komünist kadınlar günü, emekçi kadınların günlük çıkarlarını sosyalizm yoluyla özgürlüklerini kazanma savaşında devrimci güçlerini birleştirmek için önemli bir faktördür. 1910 yılında Kopenhag'da II. Enternasyonalin uluslararası sosyalist kadınlar konferansında her yıl uluslararası proleter kadınlar günü kutlanması kararı alınmıştı. Bu karar, Çarlık Rusya'da 1905 devrim hareketinin ve özellikle Moskova'da başlatılan savaşlarının ve kitlesel grev hareketlerinin kendiliğinden gelir bir biçimde beliren gücünün etkisi altında alınmıştı. Kadınlar günü, proleterlerin burjuva düzenine ve onun temeli olan kapitalizme karşı, sosyalizm uğrunda yaptıkları sınıf savaşımının gerektirdiği günlük gereksinimler temel tutularak örgütlendirilmelidir. Uluslararası kadınlar gününün gösterileri, bu günün karakterinin düşüncesinde, sınıf savaşımında gittikçe güçlenen emperyalizm baskısına karşı olduğu gibi, revizyonist ve reformist akımların gittikçe daha küstahçasına işçi hareketine girmesine ve oportünist yönetmenlerin idareleri altında buldukları partilerin ve örgütlerin savaş azimleri ve bilinçleri üzerine yıkıcı etkiler yapmasına karşı da devrimci kitleleri etmelidir. Uluslararası kadınlar gösterileri kitlesel grevler ve çeşitli kitlesel hareketler zincirinde yeni demir bir halka oluşturmalıdır. Bu grev ve hareketlerin ise kapitalizmi yıkmak ve sosyalizmi kurmak için emperyalizme karşı yapılan devrimci savaşlara gerekir. Uluslararası kadınlar günü devrimci niteliğine sadık kalınarak 8 Mart 1917'de Petrograd'da Ekmek, barış ve özgürlük! belgesi altında sokak savaşlarına çevrildi. İşyerlerinde, iş mahallelerinde ve askeri kışlalarda bolşevikçe yürütülen kararlı hazırlık işleri sonucunda kitleler çarlığın silahlı kuvvetlerine karşı savaşta utkan oldular. Böylece uluslararası kadınlar günü Rusya'da burjuva demokratik devriminin başlangıcını oluşturdu. Öyle ki bu devrim, karşılaştırma kabul etmez derecede daha

büyük amaçları olan ve dünya çapında ve tarihi önemi çok daha büyük olan Ekim Devrimi halinâ aldı. Aynı zamanda II. Enternasyonal parti ve örgütlerinin uluslararası kadın günleri kabaca sahtekarlıktan başka birşey değildir. Bunun amacı saf emekçi kitleleri aldatmaktır. 1914 yılı Ağustos'ta ve emperyalist savaş sırasında uluslararası proleter dayanışmasının ve sosyalizmin bütün ilkelerini utanmadan ayakları altında çiğneyen II. Enternasyonalin yönetmenleri kitleleri uluslararası dayanışmaya çağırarak haklarını, bu onurlu hakları kaybettiler. Onların iğrenç hayinlikleri çok büyük, affedilmeyecek ve unutulacak derecededir. Çünkü reformist yönetmenler, erkekler de kadınlarda, eskiden olduğu gibi kapitalin temsilcileriyle ilkesizce ve işçi aleyhinde politik ve ekonomik işbirliği siyaseti güderek, şimdi de bu hayinliklerine devam ediyorlar. Onlardan bazılarının bakan ve cumhurbaşkanı koltuklarında zevki sefa sürmelerinden kapitalin esirlerinin ve vergi ödeyenlerin egemenliği bir dirhem bile artmamıştır. Aksine olarak, acemi politikacılar bu koltukların doğduğu kötü umutlar proleteryaı, yönetimi ele geçirmek için yaptığı devrimci savaşlardan ayrılarak güçsüz bırakmakta, elini kolunu bağlamaktadır. Halbuki burjuva demokrasisi hiçbir zaman her ne pahasına olursa olsun yönetimi gönüllü olarak proleteryaı bırakmak istemeyecektir. Şu anda emekçi kadınların o büyük acılarının, faşizmin kendilerine getirdiği vahşiliklerin suçlusu daha fazla koalisyon hükümetleridir. Sefalet çeken, saf ve aldatılan kadın ve erkeğin, reformizmin işçi kanıyla boyanmış, solgun, kirli bayrağına sırt çevirmeleri ve Komünist Enternasyonalinin gelecekte utkuya ulaşacağını

bildiren kızıl bayrağı çevresinde birleşmeleri gerekir. Emekçi kadın ordularının emperyalizm aleyhine ve sosyalizm için savaşacaklarına and içmeleri güçlü bir hareket halinâ alınmalıdır. Her günlük iş ve savaşım yolu gösteren belgeleri hayati bir dava durumuna getirmelidir. Kitlesel ve sınıfsal savaşların hedef ve amaçları tamamen açıktır ve hiçbir kuşkuya yer vermemektedir. Sorun şundan oluşmaktadır: ya dünyayı uçuruma doğru sürükleyen bir ekonomik ve sosyal düzen, yani kapitalizm veya komünizm. Emekçi kadınların özgürlük ve eşitlik haklarına kazanmaları gerekir. Bu ise kardeşleriyle el ele vererek sınıfların ortadan kaldırılması ve sosyalizm yoluyla insanlığın özgürlüğüne kavuşması için savaşmakta sıkı sıkıya bağlıdır. Hedefin büyüklüğü bu savaşta hiçbir kararsızlık ve gecikmeye, geçici, küçük faydalar için hiçbir pakekte alış veriş yer vermemektedir. Böyle büyük bir hedef uğruna verilen savaşta çok büyük özverinin, öylesine büyük bir değeri olamaz. Bu anın görevleri ve elverişli tarihsel durum çözümleyici bir savaşa başlamayı gerektiriyor. Bu durum emekçi kadın proleter kitlelerine şunları haykırıyor: Uyanın, harekete geçin, savaşın! Bugünkü büyük tarihi durum sizleri cesaretsiz bulmasın. Dünün bilinmeyen milyonlarca köle kadınları, bugünün savaşçıları meydana çıkın ve ileri yürüyün! Zafere doğru koşun, utkan olun! Lenin'in vasiyetlerini yerine getiren uluslararası toplulukta kendi yerinizi almanız, Lenin'in büyük davası ve öğretisine layık olduğunuzu göstermeniz artık gereklidir. (Klara Zetkin "Lenin'in bütün dünya kadınlarına vasiyeti" Sorun Yayınları, s.67-69)

ATIF'İN KADINLAR KONUSUNDAKİ TAVRI

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu ATIF 1976 yılında kurulmuştur. Yurtdışında ki Türkiyeli emekçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunarak yola çıkan ATIF, doğru siyaseti neticesi kısa zamanda gelişmiş ve oldukça büyük bir kitleyi çatısı altında toparlayabilmıştır. ATIF, 2.Genel Kuruluna kadar genel olarak Türkiyeli emekçilere hitap ediyordu. Kadınlar üzerindeki baskıyı özel olarak ele alıyordu. 2.Genel Kurulda alınan kararlar doğrultusunda, Türkiyeli emekçi kadınları da aynı çatı altında örgütlenme ve bir mücadele cephesinde birleştirme çalışmaları başladı. Bu amaçla çeşitli kararlar alındı. Alınan kararların bazılarının pratikte uygulanmasında yeterince başarıya ulaşılamadı. ATIF'ın kadınlar konusunda aldığı kararlar olumlu olmakla beraber yetersiz kaldı. Biz, bu yazımızda alınan kararların derneklerde uygulanmasında eksik ve hatalı yönleri de belirtmek istiyoruz. 2.Genel Kurula kadar geçen sürede, derneklerde var olan kadın arkadaşların mücadelesi ve genelde dünya, özelde ülkemizde yurtsever, demokrat, devrimci kadınların bir çığ gibi gelişen mücadelesi ve siyasi seviyenin gelişmesi ATIF'ı bu konuda tavır takınmaya itmştir. 2.Genel Kurulda "Kadınlara yapılan baskılara son" şiarı altında bir dizi kararlar alındı. Bunları özetlersek: Ülkemizde emekçi kadınlar, emekçi erkeklere nazaran daha fazla ezilmektedirler. Onlarsınıfsal baskının yanı sıra kadın oldukları için ayrı bir baskı daha görmektedirler. Sanayide çalışan kadınlar, erkeklerle aynı işi yapsalar dahi eşit ücret alamamaktadırlar. Halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesine kadınlar da katılmaktadırlar. Sömürünün ortadan kaldırılması kadınların katılmayaacağı bir mücadele ile olamaz. Aynı şekilde kadınların kurtuluşunda sömürünün ortadan kaldırılmasına bağlıdır. ATIF kadınlara uygulanan baskılara karşı mücadele etmeli ve onların halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine aktif olarak katılmasını sağlamaya çalışmalıdır. Kadınları derneklerde örgütlemeye önem vermelidir.

Bu genel kurulda alınan kararlara ek olarak 3.Genel Kurulda şu kararlar da alınmıştır: Merkezi ve tek tek derneklerde kadın kolları kurulması, kadınları eğitmek amacıyla seminerler verilmesi. Daha çok emekçi kadınları çatımızın altına alarak demokratik halk devrimini destekleme görevi için derneklerdeki kadın kollarında biçki-dikiş okuma, yazma gibi olanaklar da hiline kursların açılması. Emekçi kadınlar, işçi ve köylü kadınlar halkın yarısını meydana getirirler. Sınıf mücadelesinin kaderi emekçi işçi ve köylü kadınların işçi sınıfının safında yer almasına bağlıdır. İşçi sınıfının yeri nilgisi veya zaferi buna bağlıdır. Derneklerimizin düzenlediği eylemlere katılanların yarısını kadınlar teşkil etmesinde emekçi kadınlarımız halkımızın yarısıdır. O halde emekçi kadınları derneklerde örgütlemek bizim en önemli görevlerimizden biri olmalıdır. Oysa bu çok güç bir meseledir. Bu ayrı özel bir çalışmayı gerektirmektedir. Bu ayrı örgütlenme meselesi, hiç bir zaman mücadelenin tümünden kopuk ayrı olarak anlaşılmamalıdır. Kitle derneklerinde emekçi kadınların örgütlenmesi devrimci mücadeleye kazanılması, yurtsever emekçi kadınların derneklerde kadın kolları kurarak çalışmalarını gerektirmektedir. ATIF çatısı altında örgütlenen kadınlara; anti-faşist, anti-emperyalist bilinç vermek, Batı Alman tekelci patronlarının sömürü düzeninde ekonomik ve demokratik haklarımız uğruna mücadeleye seferber etmek, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine kazanmak gerekiyor. Kadınlar kolu kurmanın esas amacı kadınları devrime seferber etmektir. Kadın kollarının gelişebilmesi ve daha çok emekçi kadınları kazanabilmesi için sürekli aile ziyaretleri yapılmalı, biçki dikiş, okuma-yazma gibi kursların açılması ortamını yaratmalıyız. Bu kursların esas amacı ise kadınları siyasi olarak geliştirmek, kadın ve erkek arkadaşları ortak bir mücadele cephesinde birleştirerek halkımızın emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemelerini sağlamaktır. Devamı 7. sayıda

YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

Aşağıda iki bildiri yayınlıyoruz. Bu bildirimler, 1871 yılının Mart ayında burjuvaziye karşı ayaklanan işçi sınıfının kurmuş olduğu, kısa süreli Paris Komünü sırasında yayınlanmış ve dağıtılmıştır. Birinci bildiri işçi sınıfının kan ve ateş pahasına vermekte olduğu burjuvaziye karşı mücadelesini engellemeye çalışan, bir gurup burjuva kadının bildirisidir. İkinci bildiri ise, birinci bildiri dağıtılır dağıtılmaz basılan "Paris'in Savunulması ve Yaralıları Yardım İçin Kadınlar Birliği"ne aittir. Komünü savunan bu bildiri, birinci bildiriye gereken cevabını vermiştir.

1. BİLDİRİ

FRANSIZ CUMHURİYETİ
Hürriyet, Eşitlik, Kardeşlik

Parisli Kadınlar,

Vatan, Onur ve İnsanlık Adına

MÜTAREKE

istemektedirler.

Bu kış kuşatma sırasında gösterdikleri yiğitlik ve fedakârlığın, onlar için, her iki tarafta da dinlenmek hakkını yaratmış olduğu düşüncesindedirler. Ana ve eş olarak taşıdıkları sıfatların Versailles'da olduğu gibi Paris'te de yürekleri yumuşatacağını ummaktadırlar.

Acı çekmekten bitkin düşmüş, bu kez ve şimdi de onları tehdit eden felâketlerden dehşete düşmüş olarak, Versailles'ın ve Paris'in civanmertliğine sığınmaktadırlar!

Bu iki şehirden de, bir gün için olsun, iki gün için olsun, kardeşlerin birbirini tanıyarak anlaşabilmeleri, barışçı bir çözüm yolu bulabilmeleri için silâhları bırakmalarını yalvararak dilerler.

Bütün kadınlar, beşikteki çocukları bir bombaya hedef olabilecek olanlar, kocaları inançları için savaşanlar, oğulları ya da kocaları evin günlük nafakasını siperlerde kazananlar, bugün evin biricik bekçisi olmak durumunda bulunanlar, kısaca hepsi, en sakinleri olduğu gibi en konuşkanları da, Paris'ten ve Versailles'dan bütün kalpleriyle sunu istemektedirler:

Barış! Barış! (*)

Bir kadın yurttaşlar topluluğu

Kadın arkadaşlarımızın siyasi geriliği ni nasıl gidereceğiz ve onları nasıl aktifleştireceğiz? Siyasi geriliğimizi semerlere katılmakla ve çeşitli pratik görevler almakla gidermeye çalışacağız. Fakat kadınların siyasi gelişimi için önemli bir görev de erkek arkadaşlara düşmektedir. Kadınlar konusunun önemini kavramayan erkek arkadaşları eğiterek kadın arkadaşların çalışmalarında yardımcı olmalarını sağlamalıyız. Kadınların gelişimi önündeki engellerden biri böylece önemli ölçüde ortadan kalkmış olacaktır. Çünkü devrimci erkek arkadaşlar da bu meselenin önemini kavramamışlardır. Feodal düşünceler geniş çapta erkek arkadaşlar üzerinde hakimiyetini sürdürmektedir. Derneklerde devrim üzerine konuşan bazı erkek arkadaşlar, evlerde kadın arkadaşlara baskı uygulamaktadırlar. Devrimci kadın arkadaşların devrimci çalışmaları kocaları tarafından çeşitli nedenlerle engellenmektedir. Devrimci erkek arkadaşlar evli oldukları kadınları ilerletecek yerde çoğu kez bile rek veya bilmeyerek devrimci kadın arkadaşların ilerlemelerinin önünde engel olmaktadır. Aynı erkek arkadaşlar, devrimci mücadelede az kadın arkadaşın varlığından yakınmakta, eğer o dernekte kadın kolları varsa onları suçlamaktadırlar. Aşağıda örneğini vereceğim Rüsselsheim derneğinde böyle olmaktadır. Bunlar, kadınların çalışmalara katılmalarının neden az olduğunu sorarken önce dönüp kendilerini baktıklarıdır. Sonra da bizlere kendilerinin bu konuda nasıl davrandıklarının, katkılarının ne olduğunun hesabını vermedilerdir.

Teorik olarak derneklerimizdeki erkek arkadaşlarımızın çoğunluğu emekçi kadınlar katılmadan devrimin başarıya ulaşamayacağını ve kadınların da gerçek kurtuluşunun devrimle olacağını bilmektedirler. Yine toplumdaki kadınların ikili baskı altında olduğunu, sınıf baskısının yanı sıra kadın oldukları için ayrı bir baskı gördüklerini, kadınların baskıdan kurtuluşu için mücadele etmenin bir görev olduğunu da bilmektedirler. Fakat pratikte bunları bir çırpıda unutup, feodalizmin doğrultusunda hareket edenlerimiz az değildir. O halde teoride kabul ettiklerinin pratikte tam tersini yapanlar evde kariesine ve çocuklarına veya anasına, bacısına baskı uygulayanlar ya devrimci değildirler ya da devrimci mücadelelerinde sa-

2. BİLDİRİ

FRANSIZ CUMHURİYETİ

Hürriyet, Eşitlik, Kardeşlik

PARIS KOMÜNÜ

Paris'in Savunulması

ve Yaralıları Yardım İçin Kadınlar Birliği

Merkez Komitesi'nin Bildirisi

Alkışladığımız sosyal devrim adına; eşitlik, adalet ve emeğin hak iddiaları adına, «Paris'in Savunulması ve Yaralıları Yardım İçin Kadınlar Birliği», önceki gün duvar ilanlarıyla yayınlanan ve bir gericiiler topluluğunun eseri olan iğrenç bildiriye bütün gücüyle protesto eder.

Adı geçen bildiri, Parisli kadınların Versailles'ın civanmertliğine sığındığını ve ne pahasına olursa olsun barış istediklerini nakletmektedir.

En alçak kaatilerin civanmertliği!..

Hürriyetle despotizm, Halkla cellâtları arasında uzlaşma!..

Hayır, Paris'in emekçi kadınları barış değil, kıyasıya bir savaş istemektedir!

Bugün bir uzlaşma, ihanettir!.. Uzlaşmak, mutlak bir sosyal ıslahatı alkışlayan, yücelten kadın işçilerin özlemlerini inkâr etmek; halen varolan bütün sosyal ve hukuki ilişkilerin yıkılmasını istemek ve bütün imtiyazların, bütün sömürmelerin, kısaca sermaye egemenliğinin emeğin egemenliğinin yerine geçmesini kabul etmek; bir tek kelimeyle, emekçinin kendi kendisini özgür kılması reddetmek olur!..

Kuşatma sırasında altı ay acı çekmek ve ihanet görmek; altı hafta boyunca, güçbirliği etmiş sömürücülerle büyük bir mücadele; hürriyet dâvası için dökülen oluk oluk kan: İşte bunlar bizim zafer ve intikam unvanlarımızdır!..

Bugünkü mücadelenin sonu, halkın dâvasının zafere ulaşmasından başka bir şey olamaz... Paris gerilemeyecektir, çünkü elinde geleceğin bayrağını tutmaktadır. Son saat çaldı: Emekçilere yer açın; cellâtları yıkılsın gitsin! Eylem ve enerji!..

Hürriyet ağacı, hürriyet düşmanlarının kanıyla sulanarak büyür!..

Hep birleşmiş ve azimkâr, sosyal krizlerin her zaman ardı sıra getirdiği acılarıyla yetmiş ve aydınlanmış, halkın ve devrimci ilkelerin temsilcisi olduğuna ve sosyal devrimin filizlerini taşıdığına inandıkları Komün'e yürekten bağlı olan Parisli Kadınlar, büyük tehlike anında kendilerinin de — irtica, kapıları zorlayacak olursa; barikatlarda, Paris tabyalarının üstünde — tıpkı erkek kardeşleri gibi, Komün'ün, yani Halkın zaferi için kanlarını dökmesini bildiklerini ispat edeceklerdir!

İşte o zaman, muzaffer, ortak çıkarları için birleşen ve anlaşılan, kadın ve erkek emekçiler, tam bir dayanışma içinde son bir gayretle bütün sömürü ve sömürücü kalıntılarını ebediyen yok edecekler!

Yaşasın Sosyal Devrim!

Yaşasın Çalışma!

Yaşasın Komün!

Paris, 6 Mayıs 1871

Merkez Komitesi Yürütme Komisyonu

LE MEL, JACQUIER, LEFEVRE, LELOUP, DMITRIEFF

mimi değildirler. Derneklerde devrimci çığlıklar atıp evde devrimci düşüncedeki karısına dayak da vardır. Bu tür eylemler karşı-devrimci eylemlerdir. Hiçbir şekilde erkek arkadaşların eş ve çocuklarına karşı şiddet uygulamasına göz yummamalı, bunu yapan arkadaşları ciddi bir şekilde uyarmalı, tekrarı halinde bu kişiler kitale içinde tevit ve teşhir edilmeli, iflah olmayanlar ise kesinlikle derneklerden uzaklaştırılmalıdır. Bizler ilke olarak evlilikte şiddet uygulanmasına karşıyız. Evlilik iki insanın hür iradesi temelinde kurulması gereken bir ikili ilişkidir. Bu ilişki şiddet uygulama temelinde bozulmuşsa sürdürmek yerine bu evliliği bozmak en iyisidir.

Burada önemli bir diğer konu da geri bilinçli kadın arkadaşların, erkek arkadaşların mücadelesinde önünde engel teşkil etmesidir. Dedik ki erkek arkadaşlar, kadın arkadaşların devrimci mücadelesini şu ya da bu şekilde engelliyor. Aynı şekilde geri bilinçli kadın arkadaşlar da kocalarının devrimci mücadelesinde çok büyük engel teşkil etmektedirler. Zaman zaman bilinç düzeyi ileride olan erkek arkadaşlarımızın devrimci mücadelede pasifizme uğradığını görüyoruz. Nedenini araştırdığımızda karısının veya ailesinin devrimci mücadelesine karşı olduğunu ve çeşitli huzursuzluklar çıkardıklarını, bunların da o arkadaşları etkilediğini görüyoruz. Sık ol mamakla beraber bu yüzden bazılarının tamamen mücadeleden çekildikleri de oluyor. Çünkü geri bilinçli aileler, oğulları, kocaları devrimci mücadeleye girmesin de saza, bara gitsin daha iyi-yönnünde isteklere sahip oluyorlar. Peki bu ailelerin tutumunu değiştirmek mümkün değil mi? Biz

ce mümkün. Bu tür ailesi olan arkadaşlarımızın ailesiyle uzlaşması veya zıtlığı yerine biraz ilgilenmesi yeter. O kişi devrimci ise görevi kitleleri devrimci kazanmak, fiili olarak iştirakını sağlamaktır. Peki neden bu kişi görevinin propagandasını ilk önce ailesinde uygulamasın. Neden ailesinin bilinç düzeyini birazcık ilerletmeye çalışsın. Bu kadarını yapması dahi yeter. Ondan sonra ailesi bırakın onun mücadelesine karşı çıksın, kendisi ile beraber omuz omuza mücadele edecektir. Kadın arkadaşların sınıf bilincini geliştirmeleri, almış oldukları feodal kültüre sömürüye karşı daha fazla mücadele etmeleri gerektiğini pratikte öğreneceklerdir. Erkek arkadaşların da kadın sorununu devrimin bir sorunu olarak ele almaları daha fazla kadın arkadaşın derneklerimizin çatısı altında örgütlenmeleri için çaba göstermeleri gerekmektedir. ATIF'ın genel kurullarında alınan olanağı var olan kadın kolları kurulma kararının yeterli derecede başarılı olmamasının nedenlerinden biri erkek arkadaşların kadın sorunu na önem vermeyişindedir.

Rüsselsheim derneğinde kurulan kadın kollarının dağılışını örnek olarak verebiliriz. Kadın kolları kuruluşundan sonra düzenli olarak kendi aralarında eğitim çalışmalarını yapıyor, folklor, koro, tiyatro gibi kültürel dallarda aktif olarak çalışıyordu. Aynı şekilde seminerlere düzenli katılım sağlanıyordu. Hatta okuma-yazma; dikiş-nakış gibi kurslar açılması kararlaştırılmış, dernek lokali elvermediği için belediyeden yer istenmesi kararı alınmıştı. Erkek arkadaşlar yardımcı olmadılar. Seminerlerde haremlik-selamlık usulü nü yıkan, diğer arkadaşlarla beraber sine mada, pazarda bildiri, gazete satmaya çıkan kadın arkadaşlarımız bir süre sonra dağıldı. Bu kadın kolunun bir üyesi olarak ben sebepleri şöyle sıralıyorum: Kadın kolu yeterli siyasi bilince sahip değildi. Toplumun feodal yoz kültüründen etkilenen erkek arkadaşlarımız kendilerinde halen var olan aynı feodal düşünceye arkadaşlarımızı mücadeleden soyutladılar. Kadınların da kendileri gibi mücadele vermelerini bilerek veya bilmeyerek hazmedediler. Bacılarımızı küçümseyip, alay ederek çeşitli adlar taktılar. Dernek seminer ve toplantılarına gelen kadınlara mutfakın yolunu gösterdiler. Onlar ağızlarıyla söylemeselerde pratikte "kadının yeri mutfaktır" görüşünden hareket ettiler. Kadın arkadaşlarımızı siyasi olarak eğitecekleri yerde onların evlerine kapanmasına neden oldular. Bugün aynı arkadaşlar, derneğimizde kadın arkadaşların neden az olduğunu soruyorlar ve hatayı yine kadın arkadaşlar da buluyorlar. Kendi karılarının ise o seminer veya toplantıda neden olmadığı sorusuna hep bir ağızdan şöyle cevap veriyorlar: "Bana ne, gelmek istiyorsa gelsin. Çamaşır, bulaşık, çocuk bakımından zaman bulamıyor, vs."

Şurası bir gerçek ki kadınlarla ilgili aldığı kararların derneklerde gerçekleşmesini ATIF istiyorsa, gerçekten kadınların da kendi siyaseti etrafında birleşmesini istiyorsa önündeki bazı görevleri yapması gerekiyor. Özellikle çatısı altındaki erkeklerin kafasını, kadınlar sorunu hakkında açmalı, eğitmelidir. Aksi takdirde kadınlarla ilgili seminer, toplantı, konferanslar sadece "8 Martlar"la eşitleyecek, daha sonra da her şeyeski tas, eski hamam sürüp gidecektir. İkinci olarak kadın sorunu ile ilgili olarak seminer ve toplantılar kadın ve erkek arkadaşlara bu konunun önemini kavratana kadar sık ve düzenli yapılmalıdır. Bu tür eğitici toplantılarda dünyada ve Türkiye'deki emekçi kadınların şanlı mücadeleleri olanaklar varsa film olarak gösterilmelidir. Üçüncüsü; kadın arkadaşlarımız halen yetişmiş oldukları toplumun kendilerine verdiği "kadın saç uzun, akli kısadır-erkeklerle eşit olamaz", "onlara nazaran her alanda güçsüz ve beceriksizdir" demagojisinin etkisi altındadır. Bu tür duygulardan onları kurtarmak için kadın arkadaşlarımızı eğitmeliyiz. Aramızda yetenekli kadın arkadaşları MÜCADELE'de şiir, resim, karikatür, siyasi konularda yazılar yazmaları için teşvik edici kampanyalar açmalıyız.

Çatımız altındaki erkek ve kadın arkadaşları eğitirken dikkat edeceğimiz bir nokta da şurası olmalıdır: Bugün dünyada iki tür kadın hareketi vardır. Burjuva ve proleter devrimci kadın hareketleri. Proleter kadın hareketi kadınların özel meselesine eğilmekte ve bu meselelerin çözümü nü devrim tabii kılmaktadır. 8 Mart Uluslararası Kadınlar Gününün kurucusu olan Klara Zetkin, proleter devrimci kadın hareketlerinin ilkelerini şöyle formüle ediyor:

"Cinsiyet ayırımı yapmadan proletaryanın ortak örgütlenmesi ve ortak mücadele etmesi..."

Kadın - erkek eşitliğinin tanınması ve aynı zamanda kadınların da sınıf mücadelesinde erkeklerle omuz omuza mücadele etmesi gerekir.

Devamı 10. sayfa

TUNCELİ'DEN GELEN MEKTUP ÜZERİNE : TARTIŞMAYA KATILALIM

Tunceli'den bir mektup aldık. Mektupta MÜCADELE okuyucuları, yurtdışında çalışır-ken Türkiye'deki ailelerini "unutanları" uyarımızı istiyor. MÜCADELE Yazı Kurulu olarak bu konuda bir tartışma açmayı doğ-ru bulduk. Aşağıda bu konuda elimize ge-çen bir yazıyı yayınlıyoruz; bu konuda siz-lerden de yazı ve görüşler bekliyoruz.

" Konu:Burjuva kültüründen esimlenen yoksullar üzerine:

Bugün ülkemizin içinde bulunmuş olduğu ekonomik kriz, ülkemizin emperyalizme ba-ğımlılığının tabii sonucudur. Bu durumun yoksul ailelerin üzerindeki etkisi muhak-kekki daha da fazla olmaktadır. Bu ekono-mik krizi aşmak için birazda olsa maddi olarak ferahlama için bazı emekçiler gur-bete gitmektedirler. Bunların çalışmaları Almanya işçileri ve benzeri ülkelerin pa-rasının TL karşısında biraz daha değer-li olmasının nedeni de bu ülkelerin burju va demokratik devrimini tamamlamış olmasıdır. Bu da, kapitalist ülkelerde uygula-nan burjuva demokrasinin kitlelere ver-miş olduğu bir takım taleplerinin daha fazlalığıdır. Bu durumu gören işçiler,söz-züm ona yaşam sisteminin rahatlığına alışarak, kimileri ailelerini yurtdışına çı-karıp çalışıyorlar, kimileri ise zengin-leşmek için ailelerini burada(Türkiye) bı-rakarak yurtdışına çalışmaya gidiyorlar. Zenginleşmek isteyen insanlar, özellikle

küçük burjuva pisliklere düşmektedirler. Bunlardan bazıları çocuklarını yurtta bı-rakarak orada zengin ailenin kızlarıyla yani fabrikatörlerin kızlarıyla evlenerek sonunda kendilerinin çocuklarına sahip çıkamayacak kadar kötü yollara düşmekte-dirler.

Burada yoksul kalan çocuklar, analar, yoksulluktan ev kirasını veremez kadar ek-onomik olarak yoksullaşıyorlar. Veya ek-mek, bakkal borcunu veremeyince dilenci-lik yapacak kadar zavallılaşıyorlar. İşte o anda kendi çocuklarını ve ailelerini yoksulluktan kurtarmak için çırpınan bazı işçiler, siyasi olarak bilinçsiz olduğun-dan ötürü emperyalist ideolojinin etkisin-de kalarak kötü yollara sürükleniyorlar. İşte bu işçiler bir daha kendilerinin üs-tündeki pislikleri atmıyorlar. Ve giderek yoksullaşarak ailelerini ve çocuklarını terk edip burjuva pisliklerine gömülmekte-dirler.

Bu durum biz Türkiye'deki devrimcileri son derece üzmettedir. Yurtdışında bul-nan tüm arkadaşlara SESLENİYORUZ. Ailele-rini terk eden unsurlarla konuşmak devrim-ci sorumluluk taşıyan arkadaşın görevi-dir. Bu konuda bu unsurları ikna edip aile-lelerine dönmelerini sağlamalıdır.

Tunceli'den MÜCADELE Okuyucuları

DÜŞMANLIK KÖRÜKLEYEN ÇALIŞMALAR...

Sen zamanlarda Avustralya'da Türk konsol-osunun ölüm olayını(Bu olayın sorumlulu-ğuna ,,Ermenistan Gizli Kurtuluş Örgütü" adlı kuruluş ustlenmişti)Türk faşist ba-sını, bilhassa Ermeni ve aynı zamanda ha lk düşmanlığı ile belli olan ,,Hürriyet" gazetesini, Türk ve Ermeni halkları arasın-da düşmanlık körüklemek için yeni bir fırsat oldu. Böyle fırsatları hiç kaçır-mayan Türk faşist basını hemen her gün ermenilerle ilgili çoğu hayal, iftiza do-lu adı haber ve yazılar yayınlıyor. Bun-ların en ilginç ve de en alçakçası ,,Hürriyet"te yayınlanan ve Türkiye dev-rim tarihine adını altın harflerle yazdı-ran çelik iradeli komünist lider ORHAN -ARMENAK-BAKIR ve Hayrabet Honca (Hanger Garbis Altınöğlü gibi devrimcilerle ilgi-li haber idi.Haberde Orhan-Armenak-Bakir ve adı geçen Ermeni milliyetine mensup diğer devrimciler Türk vatandaşı olmayan ,,yabancı teröristler" olarak gösterili-yor. Aynı zamanda onların Türkiye'ye gi-zlice girdiğini, Türk adları aldıklarını ve böylelikle Türk ve Kürt ,,terör örgüt-leri" ile ilişki kurmayı başardıklarını ve Türkiye'de ,,kardeş kavgasını" ve ,,ter-örizmi" körüklediklerini yazıyor.Ve kendileri gibi faşist bir kuruluş olan ,,INTERPOL"un raporuna dayanarak verdi-ği haberde ekliyor: ,,Bunlar Rusya tara-fından Türkiye'ye sokulmuş "KGB" ajanlarıdır?..

Türk faşist cuntasının yayın organı durumundaki bu faşist gazete kasıtlı ve de bilinçli olarak bu yalan ve iftira dolu haberleri (kendi yayınladığı yüz-lerce haberlerle çelişki olarak, bil-hassa Orhan Bakır'ın hayatı ve çalış-maları ile ilgili) yayınlıyor. Kasıtlı olarak, çünkü yukarıda adı geçen devrim-ciler sınıf bilincini kavramış diğer sı-nıf kardeşleri ile omuz omuza çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının demok-ratik halk devrimi mücadelesinde aktif rol almış ve bu uğurda hayatlarına Yi-tirmişlerdir (Orhan Bakır ve Hayrabet Honca 1980 mayısında faşist Türk polisi tarafından katledildiler). Onların bu fedakâr ve örnek mücadeleleri çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı üzerinde derin ve unutulmaz bir iz bırakmıştır. Orhan Bakır'ın katli faşizme, emperyalizme (sosyal emperyalizm dahil), komprador patron ağa devletine ve her türlü gericiğe karşı savaşan çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının kinini, nefretini bilemiştir.İşte faşistleri öcü gibi korkutan ve saçmalamaya iten sebep onların (Orhanların) bu örnek mü-cadeleleridir. İşte itleri tir tir titreten ve onları (Orhanları) ,,yabancı ter-öristler" olarak göstermeye iten sebep ler bunlardır.

,,Hürriyet" ve diğer faşist organlar Or-hanları, Hayrabetleri ,,yabancı terörist-ler" olarak göstermekle halkı aldatmayı ve onların halkın yüreğine dağladıkları temiz duyguları sarsmayı amaçlıyorlar. Ama faşistler sunu iyi bilmelilerki on-ların bütün çaba ve ulumaları çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının Orhanla-ra,Hayrabetlere ve daha nice ,,yabancı" devrimcilere karşı beslediği temiz duy-guları sarsamayacaktır. Ve biz eminiz ki çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı İBRAHİM'lerin, ORHAN'ların, ZEKİ'lerin ve daha nicelerinin hesabını komprador

patron ağa devletinden bir gün mutlaka soracak ve onların geride bıraktıkları özgürlüğün kızıl bayrağını şerefle taşı-yacaktır. Halklar arasında düşmanlık körükleyen ,,Hürriyet" ve onun gibileri sunu da iyi bilsinlerki ne Ermeni, ne Türk, ne de Kürt ne de herhangi bir halk veya milliyete mensup özgürlüğe susamış bir ferdi onların faşist ideolojilerine alet olmayacaklardır. Öyleki onların bü-tün çırpınışları kendi faşist yüzlerinin teşhir olmasını önleyemeyecektir!!!

KAHROLSUN HALKLAR ARASINDA DÜŞMANLIK KÖRÜKLEYENLER!

YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ ENTERNASYONAL DAYANIŞMASI!
YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKININ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADE-LESİ !

Hollanda'dan bir Mücadele okuyucusu.

BİRLİK BİLGİSİZ SOSYALİST KIBRIS YOLUNDA

KIBRISLI İŞÇİ sayı: 1
ocak 1981

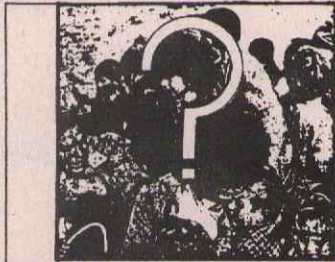
KIBRISLI İŞÇİLER BİRLİĞİ-ÖRGÜTLEME KOMİTESİ YAYIN ORGANI

çıkarken...

İşçiler,emekçiler,yurt-severler ve devrimciler... Kibrisli İşçi Birliği/Örgütlenme Komitesi (KİB/ÖK), uzun bir süredir be-ni sürdürülen işçi sınıfı Örgütlenme çalışmalarını tamamlanmış,temel konular ve demokratik kitle teşkilatının gizli üs-tünde birliğine sağlanmış dolayısıyla; açık (bugüne dek yapılan çalış-malar kitlelere aktarılmış kat özel propaganda al-tırları Ermenistan gazete ve kullanılmıyordu) propaga-da ve ajitasyon başlama kararı almıştır.

Birliğimizin,daha kurul-ma aşamasında olduğundan,İlgilulan Yayın Komitesi yayın organımız KIBRISLI İŞÇİ'nin elisindeki bu ilk sayısında, daha çok,kuruluş çalışmalarını ha-kinde gündüze dek sürdü-rülen çalışmalarını, Kibrisli İşçiler ve Kibrisli İşçiler ve İngiltere'deki So-syalist Kibrisli İşçilerin,genelde tüm işçilerin a-şında buldukları durum değerlendirilmesini bulacak olanız.

Birliğin kuruluşunda de-ğeri edildikleri gibi KİB/ÖK veracağı mücadelesini Kibris'te verilecek olanız ve sosyalizm mü-cadelesine bağlanı olduğu -nun bilinmelidir. Yapılacak çalışmaların alınacak kitesiz Kibris Devrimine getireceği yararlar, "Tür-

KIBRIS SORUNU...

Bizlerden beri süre ge-len,Bizlere Rum-Türk kar-gası diye yutturdukları emperyalistler aramı de-lagasyon sonucu,ada kuşay-ve kuşay diye ikiye bölmüşlerdir.

ederi: 20p, 0.60 DM, 20TL devamı s.8 de

Samson itidari dış dün-yada da teşhir ve teorit olduğundan fazla ayakta durmadı. Böylece ABD em-peryalistleri ister istem-siz göstermek olarak Samson'dan desteğini ge-kip,adının tabasına yol açacak faşist Türk hakim sınıflarının adayı işgali ne samim haklıdır.

20 Temmuzda faşist Türk ordusu adayı karşı: banlı bir işgale girişti. Bunun adına da "barış hareketi" koyuğu. Bu "barış hare-keti" ada halkına barış yerine binlerce SİS,yara-llı ve "kayıp" la biten banlı bir savaş getirdi. Her iki milliyetten Kib-ris halkı güvenist duy-gularla birbirine kirdirilmiş

İngiltere'de Kibrisli işçileri ekono-mik ve demokratik hakları doğrultusunda örgütlemek ve Kibris devrimine dolaylı o-larak katkıda bulunmak amacıyla kurulan Kibrisli İşçiler Birliği Örgütlenme Kom-itesi "KIBRISLI İŞÇİ" adlı bir yayın ar-ganı çıkartarak sesini daha geniş çevrele-re duyurmaya çalışıyor. Bu yayın organını ATİF derneklerinden isteyebilirsiniz.

EMEKÇİ KADINLAR-Baştarafı 7.sayfada

Burjuva kadın hareketleri ile proleter kadın hareketlerini kavramak bizler için şu açıdan gerekli ve yararlıdır: Kadınla-rımız ve burjuva kadın ideolojisi olan fe-minizme ; ya da gerici, milliyetçi faşizm ideolojisine kapılacak veya proleter dev-rimci kadın hareketini benimseyip bizim-le mücadele edecektir. Kadınlarımız dev-rimci bilinç vermek bu yüzden hepimizin ö-nünde duran acil görevlerden biri olmalı-dır.

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ!
DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULMAZ!

KADINLAR ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!

EMEKÇİ KADIN VE ERKEKLER BİR MÜCADELE CEP HESİNE!

YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ

Rüsselsheim'dan emekçi bir baci

MÜCADELE'NİN NOTU

Yukarda okuduğunuz yazı, bir bacının ATİF'in kadınlar konusuyla ilgili tavrı ü-zerine görüşlerini içeriyor. ATİF'in der-neklerinde erkek arkadaşların önemli bir bölümünün kadınların devrimci mücadeleye aktif katılmalarının gerektiğini kavrama-dığını ve bazılarının oldukça yanlış ta-vırlar içine girdiğini belirten yazı; bel-li ölçüde gerçek hayatta karşılaşılan zor-lukları da yansıttıyor. Bu yazıda bazı ek-sik gördüğümüz noktaları belirtmeden geç-mek istemiyoruz.

Yazıda erkek arkadaşlar için şöyle de-niyor : " O halde teoride kabul ettikleri-ni pratikte tam tersini yapanlar ya devrimci ya değillerdir ya da devrimci mücadelelerinde samimi değildiler."

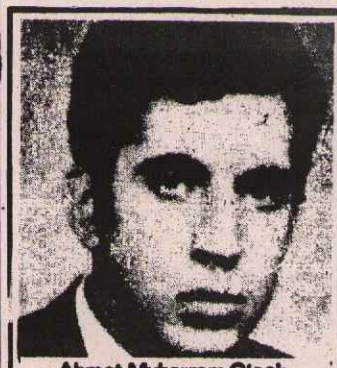
Devrimci olmayanların kadınlarına bas-kı uygulaması doğaldır. Bu da yani devrim-ci olmamak zaten ATİF üyeleri için geçer-li değildir. Bunun yanısıra önemli nokta şu ki; yazıyı yazan baci kadınlarına bas-kı uygulayan ATİF'lilerin devrimci müca-delelerinde samimi olmadığını söylüyor.Biz-ce bu yanlış bir tespittir ve bu cümlemin hemen üstündeki cümleyle çelişki içinde-dir. Orada da "Fakat pratikte bunları bir çırpıda unutupvererek feodalizmin doğrultu-sunda hareket edenlerimiz az değildir" deniyor. Bizce devrimci mücadelede samimi olmanın kıstası feodal ideolojiden bütü-nüyle arınmak değildir. Nice samim devrim-ci arkadaşlarımız vardır ki;feodal düşün-cenin etkisinden kurtulmaya çalışırlar ve fakat bu belirli bir zaman alır. Bu zaman zarfında çeşitli hatalara yine düşebilir-ler.

Belirtmek istediğimiz diğer bir nokta; geri bilinçli kadınların ilerletilmesi i-le ilgili bölümde yer alıyor. Orada yazı-yı yazan arkadaş, geri bilinçli kadına bi-linç götürmek için adeta yalnızca kocası-nı, erkek kardeşini ya da ailesinden biri-ni görevlendiriyor. Devrimci erkek arka-daşların ailelerindeki kadınlarla ilgilen-meleri gereklidir. Fakat bu sadece onla-rın değil aynı zamanda devrimci kadın arkadaşların görevidir. Devrimci kadın arka-daşlar, kadın kolları, devrimci koca-geri bilinçli kadından oluşan ailede doğan çelişkileri çözmeye çalışmak için geri bi-linçli kadın arkadaşlarla ilgilenerek yar-dımcı olabilirler.

Üçüncü nokta ise; çocukların dövülme-siyle ilgili özellikle erkek arkadaşların çocuklarını dövdükleri anlatılmış,ama kadınların çocuklarını dövmesinden hiç bah-sedilmiyor. Oysa toplumumuzda oldukça yay-gın olan bir şey de kadınların çocukları-nı dövmesidir. Yalnız geri bilinçli kadın-lar değil, devrimci çevreyle uzun süre ı-lişikte bulunan bazı kadın arkadaşlar da bunu yapmaktadır. Bunun da üzerine gidil-mesinin gerektiği belirtilseydi iyi olur-du.

AHMET MUHARREM

ÇİÇEK'İ ANIYORUZ

Ahmet Muharrem Çiçek

19 MART 1973

12 Mart faşist diktatörlüğünün dev-rimcilere karşı az-gınca saldırılarını sürdürdüğü 1973 yı-lında, işçi sınıfı nın davasını de-ğerli savunucusu,yi-ğit savaşçı Ahmet Muharrem Çiçek,19 Martta hakim sınıflar tarafından İs-tanbul'da Şehremini de katledildi.O,ka-tledildi ama, emekçi sınıfların tüm sömü-rücülerine karşı müca-delesinde yaşıyor, yaşayacak.

HALKIN KURTULUŞU'NUN KİTLE FEDERASYONU YARATMASI

6/12/1980 tarihinde Halkın Kurtuluşu tarafından kısa bir dönem önce sürdürülen kitle örgütü federasyonu çalışmalarını alalelacele noktalandılar. Sözkonusu federasyonlaşma kongresi "Eren'in hayatını kurtaralım" komitesi açtığı kampanyanın bir ürünü olarak geçen bir gece ile iç içe idi. Kongre gündeki gözlemlerimizi kısaca yansıttık. Bu konudaki düşüncelerimizi kısaca belirtmenin yararlı olacağı inancındayız. Federasyonlaşma kongresini toplama ve bu konuda faaliyetleri yürütmekle yükümlü olarak oluşturulan "hazırlık komitesi" ana yapılan açıklamada bir federasyona gerek duyulmasının nedenleri şöyle açıklandı:

1- Bugün yurtdışında gerçek anlamda demokratik kitle örgütü yoktur.

2- Kitle örgütü olduğu iddiasında olan bazı teşkilatlar, geniş kitleleri bünyelerinde toplamakta, çeşitli siyasi hareketlerin sanki büroları imiş gibi hareket etmektedirler.

3- Sözkonusu bu teşkilatlar yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin ekonomik, demokratik taleplerini savunmamakta, soyut siyasi sloganlardan hareket etmektedirler.

İlkin federasyon oluşturmaya neden olarak gösterilmeye çalışılan sebeplerin yurtdışında sıraladığımız kesimi üzerinde durulması.

"Yurtdışında gerçek anlamda demokratik kitle örgütü olmadığı" iddiası.

Eğer arkadaşlar, yurtdışındaki hayatın pratikten kopuk değilse kendi iddialarının gerçekle ilişkisi olmayan zora bir icat olduğunu görecektir. Kanlı arkadaşlar, bunu görüyorlar, ama gerçekler o denli bu arkadaşları korkutmuş ki gerçeği dile getirme onlar açısından çarpılmaktadır. İşte her konuda olduğu gibi burada çeşitli zarvalarla sorun yaratılmaya, canlı hayatın mahkum ettiği ştaladığı belirli düşüncelerle ilde temel bulmak için bedavadan ortaya alınan dayanıksız iddialara sarılmaya çalışılmaktadır. Ancak tutulan dal çürüktür. Alındımı pat diye düşmemek için hiçbir den yoktur.

Gerçek şudur: ATIF yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin tek demokratik kitle örgütüdür. Bu neden böyledir?

ATIF, Türkiyeli her demokrat, devrimci artseverin içinde yer alabileceği ölçüde geniş sınırlı bir teşkilattır.

ATIF, bünyesi içinde yer alanların demokratik menkeziyetçilik temelinde düşüncelerini en özgür ortam içinde tartışabileceklerini teminat altına alan ve bu temelde değişik düşüncelerin (devrimci) özgür tartışması temelinde yayılmasının örneği her türlü gerici engeli, hile komployu red eden bir teşkilattır.

ATIF; almış olduğu kararları en demokratik danışma mekanizmasının işletilmesi temelinde tabandan gelen düşüncelerin yitirilmemesi için en özgür ortam içinde tartışılması için ayrı içinde hem içinde demokrasiyi işleyen, diğer yandan da demokrasiyi halkımızın halk demokrasisi, bağımsızlık mücadelesini destekleyicisi olarak ele alan bir teşkilattır.

ATIF; her kademesindeki yöneticilerinin tabandaki üyelerinin iradesini temsil eden, devrimci bir tarzın işlediği bir teşkilattır.

HK lı arkadaşlar, eğer okuma zahmetine atlanırsa ATIF belgelerini incelerlerse unları pekala görebilirler. Ve yine eğer arkadaşlar pratikteki gelişmeye gözlerini apamaz sadece açarlarsa (ki öyle derin gözlem için çabaya gerekte yok) yine bu anlayışları pekala görebilirler. Yığınca örnek var. Bir tanesini hatırlatalım ve orarak cevap vermelerini isteyelim.

Bulduğumuz bütün çevrelerde ATIF taraftarları, sizleri sürekli, var olan derneklerinize üye olmaya çağırıyor mu? Ve yine düzenlenen bütün yürüyüş, kampanya, kongre, vs. faaliyetlerine sizleri propagandacıların teminat altına alarak özgürce faaliyet gösterebileceğinizi belirtmiyorlar mı? Kongrelerinde mikrofonlarını hizmetinize, dernekteki tartışmalarda düşüncelerinizi belirtebileceğiniz imkanları, vs. hizmetinize veriyorlar mı?

Bunun karşılığı sizler ne yapıyorsunuz? Sizler, dernek kapılarınızı sadece aynı düşünceli paylaşımlara açarak sınırlarını dar tutuyor, böylelikle de sanki kitle örgütleri parti örgütü imiş, sanki kitle örgütleri devrimin önderi örgütlermiş gibi görünürde sol ama özünde sağ pasifist bir anlayışın yayılmasına ve yanlış faaliyetlerin yeşermesine zemin hazırlıyorsunuz. Sizler, her türlü sözüm ona kitlesel faaliyetlerinize bakarak başkalarının özgürce propaganda hakkını, katılımına da nişanli barikatlarınızla önlüyorsunuz.

ATIF, doğrudan etkilediği alan içerisinde ve en geniş kitleler içinde devrim propagandası yaparak devrimciler arası düşmanlık eğilimlerine karşı mücadele ederek halk güçlerinin birliği yönünde çaba sarf ederken, sizler devrimciler arası düşmanlık eğilimlerini geliştiren dedikodu, karalama, iftira temelindeki propagandayı geliştiren teşkilatlarıdır. Sorunları eleştirici bir tarzda inceleyip kendinize bir göz attığınızda kimin demokratik bir yapıda olduğunu, kimlerin olmadığını açıkça görebilirsiniz.

Şimdi gelelim diğer soruna ki; birinci maddede söylenenlerin hemen hemen aynıdır. Ancak illede gerekçeler çoğalsın diye benzer şeyler alt alta konularak gerek siz maddeler teşkil ettirilmiştir. Bu iddiada "geniş kitlelerin, kitle örgütü iddiasında olan teşkilatların bünyesinde toplanıp seferber edilemediği, söz konusu teşkilatların sanki siyasi hareketlerin büroları olduğu" anlayışı savunulmaktadır.

Yine düşünülmeden ileri sürülen ispatı zor, dayanıksız bir isnat. Eğer şöyle bir etraflarına bekarlarsa arkadaşlar, ATIF'ın yurtdışında Türkiyeli ilerici işçilerle bir, emekçilerin geniş kesimini içinde barındırdığını ve yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin devrimci mücadelesinde merkezi bir rol oynadığını açıkça görürler. Gözleri gurupçuluk illeti ile kararmayanlar için bunun görülebilmesi pek o kadar zor değildir. Ama arkadaşlar, gerçekleri ters yüz göstermekte o kadar tereddütsüzdürler ki örneğin onlar ATIF için "Ölüm sessizliği içinde çöküyor" dediklerinde ATIF binlerce kişiyi çeşitli eylemlerinde seferber ediyordu. Yüklü bir mücadele programını hayata geçiriyordu. Bozuntularla hayatın her alanında amansızca bir mücadeleye giriyordu. Halkımızın devrimci mücadelesinin dolaylı desteklenmesinde Batı Alman emperyalizmine, emperyalist, sosyal emperyalistlere karşı mücadeleyi yükseltiyordu.

Bugün de yapıyor, hatta daha ileri mücadele metodları ile... Fazla sıralamaya gerek yok. Güneş nasılsa balçıkla sıvanmazsa, uzun sürede gerçekler de küllendirilemez. Yine ATIF'ın yurtdışındaki işçi emekçilerin ekonomik, demokratik taleplerini savunmadığı iddiasına gelince; dayanıksız iddialardan yine biri ile karşı karşıyayız.

Sunular soralım: Halkımızın halk demokrasisi, bağımsızlık mücadelesinin desteklenmesi demokratik bir talep değil mi?

Emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı olmak, bu doğrultuda bünyesine uygun mücadele yürütmek demokratik bir talep değil mi?

Batı Alman emperyalizminin baskılarına devrimci teşkilatlar üzerindeki yasaklama üyelerini tutuklayarak, yurtdışı etme, iç faşistleşme yönünde ilerleyerek, yabancı emekçilere karşı düşmanlık geliştirme, vs faaliyetlerine karşı mücadele etmek demokratik bir talep değil mi?

Çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi yönündeki mücadele ekonomik, demokratik bir talep değil mi?

Daha çok örnek gösterilebilir. Peki ATIF bunlar gibi onlarca kampanya sürdürürken böyle keskin ekonomik, demokratik talep savunucuları ne yapıyorlardı?

Görüldüğü gibi HK'lılar yanlışları eleştirme adına doğrulara amansızca saldırıyorlar. Doğruların giderek pratik içinde egemen olması ile varlık koşulları tehlikeye düşenler, yok olmamak için etki alanındaki bir süre daha ayakta tutmanın yeni planlarını yapıyorlar. Düşmanlık dedikodu, iftira tutmadı. Bu sefer de keskin mücadele adına federasyonlaşma faaliyeti de çöküşü engelleyemeyeciktir. Şu bilinmelidir ki; yanlış zeminde olanlar ayakları yere basmayan iddialarla var olma savaşı verenler, tabandaki unsurların devrimci enerjilerini sözde keskinliklerle çarçur ederek rotası yanlış mücadelenin gelişiminin aracı olarak kullanmak isteyenler uzun süre bunu başaramayacaklardır.

HK'lı arkadaşlar, federasyonlaşmanın gereklerini izah eden yukarıda değindiğimiz sorunları delege ve dinleyicilerine aktıktan sonra konu ile ilgili delege ve dinleyicilerin bazı açıklamalarının olup olmadığını sordular. Sözkonusu soru ile birlikte dinleyici bir ATIF li arkadaş, federasyonlaşmaya neden olarak gösterilen gerekçelerin temelsiz oldukları, bugün yurtdışında ATIF in Türkiyeli emekçilerin tek demokratik kitle örgütü olduğunu ve söz konusu HK lı arkadaşların açıklamalarının gerçeği yansıtmadığını ortaya koyarak bu konuda kısa da olsa düşüncelerini koydu. ATIF'li arkadaşın açıklamalarına cevaben söz alan HK lı arkadaş eleştirisi adına, ne kadar kendini zorladıysa da bizzat itiraflarıyla ATIF'ın demokratik kitle örgütü olduğu gerçeğini reddedemez hale geldi. HK lı konuşmacı arkadaş şöyle diyor:

"ATIF Türkiye devrimini destekliyor. Eylem, çaba ve faaliyetlerinin merkezine Türkiye devrimini desteklemeyi koyuyor. Oysa biz buradaki işçilerin ekonomik, demokratik taleplerini esas olarak savunacağız. Bunun için ATIF demokratik kitle örgütü değildir."

Buradaki açıklama şudur ki; HK lılar ne kadar eleştiri adına ATIF'e saldırırsa saldırırsınlar, ne kadar gerçeği söylemek için zorlanırlarsa zorlanırsınlar onlar ATIF'in demokratik bir kitle örgütü olduğunu biliyor, görüyor, inanıyor ama bir türlü bunu kendilerine sindiremiyorlar o kadar.

Elbetteki Türkiyeli emekçilerin demokratik kitle örgütü olduğunu söyleyen bir teşkilat Türkiye devriminin desteğini faaliyetinin esası haline getirmelidir.

Eğer bizler, Türkiye'deki emekçi halkımızın birer parçalarıysak (ki öyleyiz) bizlerin kurtuluş ülkemizde, halkımızın kurtuluşuyla olanaklıdır. Onun dışında kurtuluş yolu aramak (ki HK, ATIF'i eleştirirde ki anlayışla objektif olarak arıyor) dar kafalı burjuvaların işidir. Türkiye devriminin zaferiyle mümkün olan kurtuluşumuz için peki ne yapacağız? HK'nın federasyonlaşma nedeni adını koyduğu gerekçelerle işi gerçekten zor.

Ayrıca açıklamalarında arkadaş şöyle devam ediyor: "Biz esas olarak ekonomik, demokratik mücadeleyle uğraşacağız. Vize sorunu, iltica, çocuk paraları, konut eğitimi"

HK lı arkadaşlar, bu açıklamalarda o derece hayaller yayıyorlar ki; sanki bu sorunları halledeceklermiş gibi bir görünüm vermeye çalışıyorlar. Birazcık objektif davranılırsa söz konusu görüntünün somut durumu ne kadar çeliştiği açıktır.

HK lı arkadaşlar için subjektivizm de doğaldır. Çünkü sınıf yapılarına uygun bir düşünce tarzıdır. Biz, bu konuda mücadele edilmelidir, ancak bu talepleri çözebilecek gibi bir görünüme bürünmek bir aldatmaca ve emperyalist burjuvaziye karşı iyi niyet beslemekten başka bir şey değildir. Belki arkadaşlar, "biz böyle bir görünüm vermedik o sizin yorumunuzdur." diyecekler. Öyleyse şunu da hatırlatalım.

Kongrede bununla ilgili tartışma konusu çok açık sorunu ortaya koyuyor. Nasıl? "Herkes ana dilinde eğitim için mücadele etmeliyiz." deniliyor. Tartışma içinde bir başka cevap: "o zaman çocuk bir kürtçe, bir türkçe, bir almanca eğitimde bulunur. Bu da uyumsuzluk doğurur." Uzun süre bu anlayış bizzat delegeler tarafından tartışılıyor. Görüldüğü gibi sanki ana dilde eğitim hakkı alınmış !!! Bu sefer de yarar ve zararları üzerinde duruluyor.

Biz bu yazıda belli başlı yanlış anlayışlar üzerinde esas olarak durmayı amaçladık. Bizimden geniş olarak bu yazının konusu içinde bazı sorunlara değinemedik. Ki HK'nın yapısının olduğu gibi kongresinin de esas olarak hatalarla dolu olduğu göz önüne alınırsa bu yazıda sorunu genişçe koyabilmemize olanak yok.

Sonuç olarak söz konusu kongre zoraki HK'nın "Hiçto'nun hançeri var" anlayışıyla düzenlenen giderek gerileyen yapısının varlığını çok iyi göstermek için fuzuli girilen bir çaba "yangından mal kaçırma casına" bir oldu bittiyle küçük burjuva telaş ve aceleliğinin bir ürünüydü. Söz konusu kongredeki katılım 73 delegeyle birlikte 200 kişiydi. Kongreyle iç içe yapılan Erdal Eren gecesinde bu katılım 1100 kişiyi buldu. Ancak olumlu olan bir şey de belirtmeden geçemeyeceğiz. HK, kongrede ATIF, Partizan, Dev-Yol, dHB ye seçildiği açma olanağı da tanıdı.

ATIF ve Partizan'a karşı düşmanca tavırların nice örneğini veren hatta dönem dönem onları ajan-provokatör dahi ilan eden HK'nın böyle bir tutumu elbette olumludur.

Kanımızca bu HK'nın bu konuda yanlış faaliyetinin bizzat hayat içinde mahkum olmasının ve giderek kendine karşı geniş bir kitle muhalefetinin yükselmesinin bir sonucudur. Her halükarda kongrede söz konusu teşkilatlara karşı böyle bir tutum olumludur.

BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER
YAŞASIN ATIF/TÖK-YD

Köln İşçi Derneği

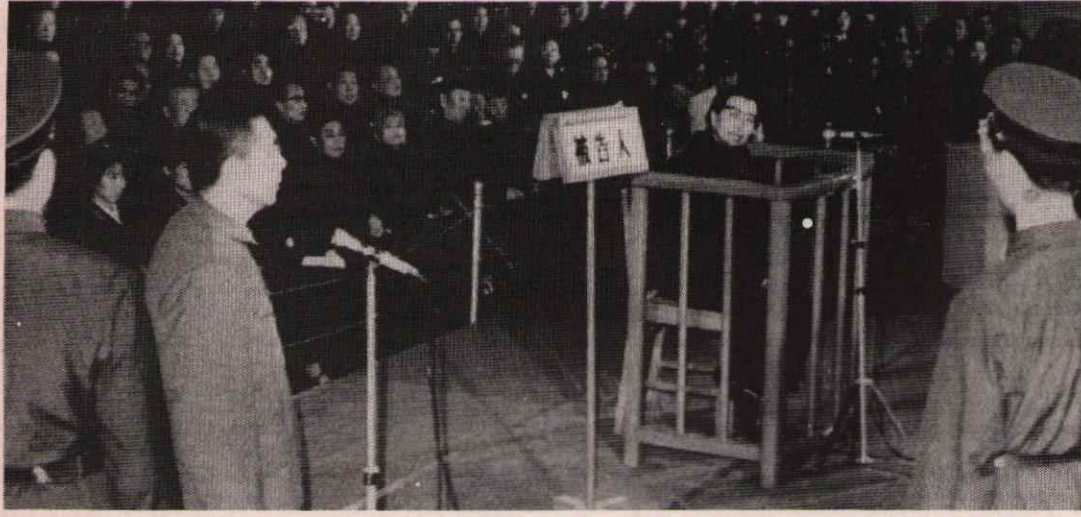
HAMBURG

7 Şubat'ta Hamburg'da Partizan tarafından düzenlenen "Devrim Şehitlerini Anma" gecesi yapıldı. Geceye 3000'in üzerinde katıldı. Kitle büyük bir coşkuyla "Komprador patron ağa devletini yıkaacağız, Halk İktidarını kuracağız", "İktidar namunun ucundadır" sloganlarıyla komprador patron ağa devletine ve askeri faşist cuntaya karşı kinini haykırırken devrim şehitlerini bağrına bastı.

DÜNYADA NELER OLUYOR?

ÇİN

Çin'de "4 lü" çeteyi yargılama adını Kültür Devrimini yargılayanları Çin proletaryası ve emekçilerinin yargılayacağı günler gelecektir.

Çin'de Kasım, 1980 de mahkemeleri başlatan "4 lü çetenin" yargılanması Ocak, 1981 sonunda sonuçlandırıldı. Çin'in revizyonist mahkemesinin Kültür Devrimi sırasında, onbinlerce kişiyi öldürme planları yapma, devlete karşı ayaklanma suçlarıyla yargılandıkları "4lü çete"nin elemanları hakkındaki aldığı kararlar şöyle:
Chang-Chung-chiao ve Mao Zedung'un kararı Chiang-Ching ölüm cezasına çarptırıldı. Bu ölüm cezası 2 yıl süreyle yerine getirilmeyecek, 2 yıl çalışma kamplarında tutulacak olan Chiang-Ching ve Chang-Chung-chiao eğer pişmanlık gösterirse idam cezası müebbet hapis cezasına çevrilecek.

Revizyonist mahkeme "4 lü çete"nin diğer iki elemanı Yao Wen yuan ve "hang-Hung-weng'in mahkeme önündeki teslimiyetlerini göz önüne alarak onlara uzun süreli (20 yıl) hapis cezası vermekle yetindi. 2 ay kadar süren mahkeme "4 lü çete"yi yargılama kisvesi altında gerçekte, Çin'in bugünkü revizyonist yöneticilerinin Mao Zedung'u ve Kültür Devrimini yargıladıkları bir arena idi. Revizyonist yöneticilere karşı yönelik bir hareket olan Kültür Devriminin tüm kazanımlarına iktidarı tümüyle ele geçirdikten sonra sralıksız saldıran bugünkü Çin'li revizyonistler, bu mahkemeler sırasında Çin Ceza Kanununu uygulamada gerçekten adaletli(!) olduklarını göstermek için bir de taktik uyguladılar. Bu taktik revizyonist Lin Piao'nun takipçileri 5 generali de "4 lü çete" ile birlikte yargılamak oldu. Mao Zedung'un önderliğinde, Kültür devrimi sırasında revizyonistlere karşı belirli bir mücadele veren "Dörtler, revizyonist Lin Piao klifi ile aynı zamanda yargılanarak bir kefeye konmak istendi. Fakat bu oyunlar pek başarılı oldu denemez. Özellikle Chiang-Ching'in mahkemede hakimlerin suratına "revizyonistler, faşistler" diye hakırması ve Chang-Chung-chiao'nun mahkeme önünde direnişi revizyonistlerin devrimcileri susturamadığını gösteriyordu. Revizyonist hakim sınıflar, kendilerine karşı gelenlere hiç tahammülleri olmadığını, mahkeme sırasında Chiang-Ching'e yaptıklarıyla da sergilediler. Chiang Ching "İsyen etmek doğrudur, devrim yapmak suç değildir" dediği ve hakkında şartlı idam cezasının okunduğu 26 Ocakta Kültür Devriminin sloganlarını haykırdığı için ve genelde mahkeme süresince devrimci tavır içinde olduğu için mahkeme salonundan bir kaç kez sille tokat dışarıya atıldı.

Tüm emperyalist burjuvazinin de bu mahkemeyi ilgi ile izlediklerini söylemeden geçemeyeceğiz. Özünde Mao Zedung'un yargılanmaya çalışıldığı bu mahkemeyi, ellerini sevinçle ovuşturarak izlediler. Çünkü "Mao'nun Çin'i" onlar için kabus, korkulacak bir Çin'di Elbetteki onlar, bugünkü revizyonistlerin emperyalist sermayeye çö mertçe kucak açışlarını takdirle karşılıyorlar. Çin'in "hür dünya'nın bir parçası haline gelmesini uzun süredir. alkışlıyorlar. Bunların yapılması emperyalistler açısından gayet doğaldır. Fakat onların sevinçlerinin ebediyete kadar devam etmeyeceği, proletaryanın adaletinin Çin'de tekrar işlerliğe getirileceği de kaçınılmaz bir olgudur.

L.Yeşim

İSPANYA

İŞKENCE FAŞİSTLERİN MESLEĞİDİR?

Yalnızca ülkemizde değil, bütün dünyada faşistlerin en temel özelliklerinden biri, siyasi karşıtlarına karşı işkence uygulamasıdır.

Franko döneminde işkencenin en yaygın olduğu ülkelerden biri olan İspanya'da "sözde demokrasi"nin hüküm sürdüğü günümüzde de işkence en çok kullanılan "sorgu lama yöntemi" olma durumunu koruyor.

Son olarak 4 Şubat'ta tutuklanan Bask milliyetçisi ETA örgütünün üyelerinden Jose Arregui Izaguirre adlı devrimci Cora banchel hapishanesinde uygulanan işkenceler sonucu 14 Şubat'ta hayatını kaybetti.

İspanya halkı bu faşist cinayeti çeşitli eylemlerle lanetledi. Bask bölgesinde 16 Şubat Pazartesi günü bütün bölgeyi kaplayan bir genel grev yapıldı.

90 Bask'lı tutuklu devrimci işkenceleri ve hapishanelerdeki durumu protesto etmek için süresiz bir açlık grevine başladılar.

Jose Arregui'nin ölümünün duyulması üzerine İspanya'nın her yanında 10 binlerce kişinin katıldığı izinsiz bir yürüyüş yapıldı.

Halkın bu eylemleri karşısında İspanya hakim sınıfları da tavır takınmak; sistemli işkenceleri örtbas etmek için, bazı polis şeflerini görevlerinden almak zorunda kaldılar.

K. Güven

JOSE ARREGUI

IMPRESSUM

V.i.S.d.P.: E. Stralucke
Mainzerstr. 36 Rüsselsheim
Banka Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

POLONYA

Polonya'nın yeni revizyonist başbakanı işçi hareketini bastırmada kararlı...

Uzun zamandan beri Polonya'da süregelen işçi sınıfı hareketlerine köylülüğün de destek olmasıyla karşı karşıya gelen Polonya'nın revizyonist işçi partisinde zaman zaman önemli değişimler oldu. Son zamanlarda işçi sınıfının ve köylülüğün siyasi talepleri, grevleri, protestoları karşısında şaşkına dönen revizyonist Polonya İşçi Partisi lideri Kania'nın ve denetimindeki hükümetinin verdikleri kimi zaman tehdit, kimi zaman yalvarış demecleri sökmeyince revizyonistler orduya daha da sıkı bir şekilde sarılmaya zorlandılar. Uzun zamandan beri orduda bulunan, çeşitli görevler yapmış, en son durumu tüm ordunun generali olmak olan ve ordu içinde büyük insiyatif sahibi Wojcieck Jaruzelski'yi başbakanlık görevine getirdiler.

Eski bir generalin ve aynı zamanda top rak ağasının oğlu olan Jaruzelski'nin hayatı sadece askeri eğitimle geçmiştir ve kendisi askeri bir diktatör olarak biçilmiş kaftandır. 10 milyon bağımsız sendikaların, işçinin, köylünün karşısına diktatörleri bu general, bu hareketi bastırma için gerektiği anda işçilerin, köylülerin üstüne askeri kuvvetleri yağmaktan geri kalmayacaktır. Bu askeri diktatörün yeni görevi, eskisinden özde bir farklılık göstermeyecek; işçi sınıfının haklı ama şu andaki durumunda doğru bir önderlikten yoksun mücadelesini bastırmak olacaktır. Onlar, son haddini bulan ekonomik bunalmış işçi sınıfının, köylülüğün üzerine yıkıp sarsılan revizyonist insiyatifi tekerrardan sağlamaya çalışacaklardır. Yeni başbakan demeclerinde hangi amaca hizmet ettiğini açıkça ortaya koymaktadır. Bir yandan "askerler, işçi sınıfına, işçi kardeşlerine ateş etmez" derken diğer yandan söylediğinin önünü Çin Seddi ile ördürüyor ve "Ulusumuzu seviyoruz, milletimize bağlıyız. Ama milletimize bağlı olduğumuz kadar Sovyetler Birliğine de bağlıyız" diyor. Bu sözlerin açığı şu demektir: "Rus sosyal emperyalizmine karşı ve onların nezdinde revizyonist Polonya İşçi Partisine karşı şu veya bu şekilde gelecek tehlikenin tamamen karşısındayız."

Gelişen hareket revizyonistler için büyük bir tehlike teşkil ettiğine göre "asker kardeşlerin işçi kardeşlerini" kana boğmaları, 1970 lerdeki ve daha önceki kanla bastırılan grevler akla gelince hiçe olanak dışı değildir.

İşçi sınıfı hareketi bütün bu tehditle ri gerçek bir komünist partisi önderliği altında olursa boşa çıkarabilir. Aksi takdirde diğer tüm hareketler, şu veya bu şekilde susturulur veya işçi sınıfının davasını sonuna kadar götürmez.

M. Akyüz

ATIF YASAKLANAMAZ!